

Den regionale udviklingsplan har nær sammenhæng med anden planlægning. En række regionale organer udarbejder planer og strategier på forskellige sektorområder. Det gælder f.eks. vækstfora på erhvervsområdet og de regionale beskæftigelsesråd på beskæftigelsesområdet. Den regionale udviklingsplan baseres på disse planer og strategier og tegner et fælles billede af regionens samlede udvikling.

Regionsrådenes rolle

Regionerne bliver i kraft af lovgivningen givet en række muligheder for at realisere den regionale udviklingsplan:

- gennem forslag til nye planinitiativer over for staten og kommunerne inden for regionen,
- ved at bruge økonomiske midler med hjemmel i sektorlovgivningen,
- gennem en indsats i beskæftigelsesråd, ved at igangsætte kulturtilbud med regional udviklingseffekt og gennem at benytte retten til at indstille om placering af nye ungdomsuddannelser,
- gennem indsigelsesretten, der som en nødbremse kan bruges mod kommuneplaner, der er i strid med beskrivelsen af den regionale udviklingsplan.

Offentlighedsprocessen om den regionale udviklingsplan indebærer, at der fra regionsrådet offentliggøres forslaget til den regionale udviklingsplan, bliver mindst otte uger til at fremsætte indsigelser og kommentarer. Statslige myndigheder, landets øvrige regioner, kommuner og vækstfora i regionen skal have forslaget tilsendt til høring. Regionsrådet tager på baggrund af de indkomne kommentarer stilling til eventuelle ændringer af forslaget til den regionale udviklingsplan i forbindelse med den endelige vedtagelse.

Det kommunale råderum

Det fremgår af aftalen om strukturreformen, at de hidtidige regionplaner afskaffes.

Kommuneplanen bliver i fremtiden det samlede dokument til regulering af arealanvendelsen såvel i by som på land. Regionerne tildeles kun kompetencen til en mere overordnet og strategisk udviklingsplanlægning.

Det forventes, at der bliver etableret en løbende dialog mellem kommunerne og regionen om de regionale udviklingsplaner. Dialogen vil blandt andet blive forankret i de kontaktudvalg, der i henhold til forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab, oprettes mellem kommunerne og regionerne. Den regionale udviklingsplan forventes udviklet på baggrund af bl.a. indspil fra regionens kommuner. Det er hensigten, at den regionale udviklingsplan skal indgå i grundlaget for kommuneplanlægningen. Regionsrådene pålægges derfor at offentliggøre en regional udviklingsplan inden udgangen af første halvdel af regionsrådets valgperiode på linje med, hvad der gælder for de kommuneplanstrategier, der også indgår i grundlaget for kommuneplanlægningen.

Det fremgår af aftalen om strukturreformen, at kommuneplanen skal udmøntes inden for rammerne af den regionale udviklingsplan, og at regionsrådet kan gøre indsigelse i forhold til kommunernes konkrete planlægning, såfremt den er i strid med den regionale udviklingsplan.

I overensstemmelse hermed indeholder lovforslaget en adgang for regionsrådet til at gøre indsigelse over for forslag til kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner, såfremt planforslaget er i strid med den regionale udviklingsplan. Regionsrådets indsigelsesret skal være båret af overordnede hensyn til regionens samlede udvikling, herunder hensynet til regionens bæredygtige udvikling.

Statens rolle i forhold til de regionale udviklingsplaner

I henhold til aftalen om strukturreformen får regionerne mulighed for at foreslå nye planinitiativer over for staten og en koordinerende rolle i forhold til kommunernes indspil til statens landsplanlægning.

Eftersom en del af den statslige landsplanlægning efter planloven går ud på langsigtede overvejelser om landets fremtidige geografiske struktur samt handlinger, der skal bidrage til at realisere disse overvejelser, vil de regionale udviklingsplaner naturligt udgøre en central del af regionernes indspil til landsplanlægningen.

I landsplanredegørelsen fremlægger regeringen en vision for hele landets udvikling og en overordnet stillingtagen til den udvikling, der skal foregå i de forskellige dele af landet. Landsplanredegørelsernes analyser og beskrivelser af sammenfattende fysiske og funktionelle problemstillinger kan give mulighed for at se den enkelte regions udvikling i sammenhæng med, hvad staten finder vigtigt og selv vil gøre.

Afhængigt af regeringens ønsker vil landsplanredegørelsen analysere og beskrive Danmarks funktionelle rolle i forhold til naboområderne og det øvrige Europa og de samarbejdsrelationer, det giver anledning til. Dette vil give mulighed for, at de enkelte regioner kan se sig i en større sammenhæng. I aftalen om strukturreformen får staten pligt til at gøre indsigelse over for et forslag til regional udviklingsplan, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

Den regionale udviklingsplan i relation til borgeren

Den regionale udviklingsplan har betydning som bidrag til grundlaget for landsplanlægningen ligesom, den har betydning for kommuneplanens udformning og vedtagelse.

Udviklingsplanen udgør således grundlaget for regionsrådet eventuelle indsigelser mod et forslag til kommuneplan. Når kommuneplanen er vedtaget efter afklaring af eventuelle indsigelser, er det kommuneplanen, som udgør grundlaget for arealdisponering m.v. Den enkelte borger, virksomhed eller andre offentlige myndigheder vil således ikke kunne påberåbe sig, at en konkret disposition strider mod den regionale udviklingsplan. Det er alene kommuneplanen, som udgør et administrationsgrundlag for kommunerne. Udviklingsplanens betydning ligger således alene i relation til processen forud for vedtagelse af kommuneplaner eller af senere ændringer af eller tillæg til kommuneplaner.

2.7. Kommuneplanlægning

Aftalen om strukturreformen betyder, at kommuneplanen fremover bliver den bærende plantype. Kommuneplanen skal indeholde mål for udviklingen i både byerne og det åbne land. Aftalen indebærer således, at kommuneplanen ud over de eksisterende emner skal fastlægge retningslinjer for anvendelse af arealer for alle de emner, der i dag er retningslinjer for i regionplanen (regionplankataloget).

Prioriteringen af lokale arealinteresser henlægges herefter til kommuneplanlægningen. Det fremgår af aftalen, at forudsætningerne for kommunernes planlægning vil blive præciseret i planloven med henblik på at fastholde nuværende mål for udviklingen. For at sikre, at de hensyn, der i dag varetages igennem regionplanens retningslinjer, fremover bliver varetaget i kommuneplanen, er der blandt andet foretaget præciseringer af, hvad der forstås ved bevaringsværdier i det åbne land.

Kommuneplanens indhold

Efter lovforslaget skal kommuneplanen på baggrund af en samlet vurdering af udviklingen i kommunen indeholde retningslinjer for en række emner i byerne og i det åbne land. Emnerne er angivet i et "kommuneplankatalog" svarende til en sammenskrivning af "regionplankataloget" og emnerne for kommuneplanlægningen i den gældende planlov.

Kommuneplanen skal f.eks. indeholde retningslinjer for udlægning af arealer til byzoner og sommerhusområder samt retningslinjer for beliggenheden af arealer til forskellige byformål inden for byzonen. Der er tale om fortsættelse af den eksisterende praksis.

Kommuneplanerne skal endvidere indeholde retningslinjer for de emner, der tidligere indgik i regionplanerne. Kommuneplanerne skal herefter bl.a. indeholde retningslinjer for beliggenheden af arealer til fritidsformål, skovrejsning, infrastrukturanlæg og tekniske anlæg. Kommuneplanen skal endvidere varetage de jordbrugsmæssige interesser og naturbeskyttelsesinteresserne.

Kommuneplanerne skal desuden sikre lavbundsarealer, kulturhistoriske bevaringsværdier, landskabelige bevaringsværdier og geologiske bevaringsværdier. Endelig skal kommuneplanerne indeholde retningslinjer for anvendelse af kystnærhedszonen og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande.

Lovforslaget opretholder reglerne om, at kommuneplanen indeholder en hovedstruktur med overordnede mål for udviklingen og arealanvendelsen i kommunen. Lovforslaget opretholder også reglerne om at der skal fastsættes rammer for indholdet af lokalplaner for de enkelte dele af kommunen. Det sker i form af mere detaljerede retningslinjer for arealanvendelse, bebyggelse m.v. i de enkelte dele af kommunen.

Med strukturaftalen overtager kommunerne myndighedskompetencen efter en række sektorlove bl.a. natur-, miljø- og vejlovgivningen. Kommuneplanens retningslinjer vil fremover udgøre grundlaget for kommunernes administration af planlovens landzonebestemmelser og for kommunernes administration af de fremtidige kompetencer inden for sektorlovgivningen.

Kommunerne får med forslaget i langt højere grad end tidligere mulighed for at fastlægge målene for udviklingen i hele kommunen og for at detaljere disse i relation til deres administration af tilladelser, dispensationer og godkendelser i henhold til lovgivningen samt i forhold til handlingsplaner efter miljømålsloven, naturforvaltning, støtteordninger m.v. i det åbne land.

Kommunalbestyrelsen kan således også anvende kommuneplanen til at fastlægge en mere detaljeret plan i et geografisk afgrænset område.

Redegørelse for kommuneplanens forudsætninger

Kommuneplanen skal som hidtil ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger. Denne redegørelse har stor betydning for offentlighedens forståelse af baggrunden for planlægningen og dermed et væsentligt grundlag for den offentlige debat om planforslaget.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om rækkefølgen for planens gennemførelse og for sammenhæng til kommuneplanlægningen i nabokommuner. Det skal endvidere fremgå, hvordan kommuneplanen forholder sig til den regionale udviklingsplan samt kommunalbestyrelsens strategi for udviklingen i kommunen.

Det fremgår af strukturaftalen, at kommuneplanen fremover bliver det fysiske dokument, der indeholder de begrænsninger på arealanvendelsen, som er resultat af kommunens egne beslutninger og de begrænsninger, som følger af regionale eller statslige beslutninger.

Efter lovforslaget skal redegørelsen for kommuneplanens forudsætninger derfor indeholde oplysninger om beskyttede områder efter anden lovgivning og eventuelle arealreservationer efter sektorlove. Redegørelsen skal også indeholde oplysninger om bestemmelser i vandplanen, Natura 2000-planen, Natura 2000-skovplanen og råstofplanen, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen i kommunen.

Redegørelsen skal tillige indeholde oplysninger om den fremtidige udvikling i kystnærhedszonen.

Der er i dag detaljerede krav til redegørelsen for den del af kommuneplanen, der indeholder rammer for forsyning med butikker. Der sker ingen ændring i disse bestemmelser.

Med lovforslaget skal kommuneplanlægningen indeholde retningslinjer for anlæg, der må antages at påvirke miljøet væsentligt (VVM-anlæg). For disse anlæg indeholder forslaget krav om at redegørelsen skal indeholde en vurdering af de miljømæssige konsekvenser. Det er miljøministeren der fastsætter regler om, hvilke mindsteoplysninger, der er nødvendige, for at en miljømæssig vurdering kan foretages. Reglerne svarer til de gældende regler for regionplanlægning for VVM-pligtige anlæg.

Revision af kommuneplanen

Planlovens eksisterende bestemmelser om revision af kommuneplaner er et resultat af en lovændring i 2000 på baggrund af anbefalinger fra "Kommuneplanudvalget". (Lov nr. 110 af 15. februar 2000 om ændring af lov om planlægning og lov om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd. (Revision af kommuneplaner, lokal Agenda 21 og fravigelse af reglerne om planlægning i kystnærhedszonen vedrørende sommerhusområder m.v.)), lovforslag nr. 59 FT 1999-2000: 1671, 3816, 4005, Tillæg A 2580, 2560, Tillæg B 343, Tillæg C 341. Med lovændringen blev der efter ønske fra bl.a. Kommunernes Landsforening åbnet mulighed for en mere fleksibel revision af kommuneplanen. De gældende regler åbner mulighed for, at hele kommuneplanen revideres, at der skal foretages en revision af kommuneplanens bestemmelser for særlige emner eller områder i kommunen, eller at kommuneplanen vedtages for en ny 4 års periode.

Som konsekvens af, at kommunerne bliver større, og af at kommuneplanen også skal indeholde retningslinjer for emner i det åbne land, der i dag revideres hvert 4. år i regionplanen, foreslås de gældende regler om revision af kommuneplaner ændret. Det anses ikke for sandsynligt, at det vil være relevant med en ren genvedtagelse af planen. Kommunalbestyrelsen har efter lovforslaget fortsat mulighed for at begrænse revisionen af planen til særlige emner eller områder i kommunen idet kommunalbestyrelsen i strategien kan beslutte, hvilke dele af kommuneplanen der genvedtages for en ny 4-års periode.

Kommuneplanens forhold til den regionale udviklingsplan og statslige sektorplaner

Efter strukturaftalen skal kommuneplanen udmøntes inden for rammerne af den regionale udviklingsplan. Den regionale udviklingsplan indebærer dog ikke en detaljstyring af kommunernes planlægning. Efter lovforslaget må kommuneplanen ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan.

Efter de gældende regler må kommuneplanen ikke stride mod regler eller beslutninger efter planlovens § 3 (landsplandirektiver) eller en vandplan, en Natura 2000-plan eller en Natura 2000-skovplan. Der ændres ikke på disse regler. Vandplanen og Natura 2000-planen blev indført med miljømålsloven (lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og for internationale naturbeskyttelsesområder), lovforslag nr. 15 FT 2003-04: 496, 2805, 2989, Tillæg A 467, 396, 3604, Tillæg B 215, Tillæg C 104. Skovloven (lov nr. 453 af 9. juni 2004 om skove) indførte Natura 2000-skovplanen. Lovforslag nr. 145 FT 2003-04: 6266, 10479, 10765, Tillæg A 5428, 5278, Tillæg B 1549, 1953, Tillæg C 610.

På baggrund af forslaget til de nye regler i § 5 e om planlægning for større butikker og større butiksområder uden for den centrale del af en by samt de foreslåede ændringer i råstofloven, jf. forslag til lov om ændring af lov om råstoffer, er bestemmelsen udvidet til også at omfatte regler og bestemmelser efter § 5 e og en råstofplan, der efter aftalen om strukturreformen udarbejdes af regionsrådet.

Statens rolle i forhold til kommuneplanerne

Det fremgår af strukturaftalen, at staten får ret og pligt til at gøre indsigelse mod kommuneplaner, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

I dag har regionplanmyndigheden pligt til at fremsætte indsigelse mod forslag til lokalplaner og kommuneplaner, såfremt planforslaget er i strid med planlovens kystbestemmelser, regler eller beslutninger efter planlovens § 3 (landsplandirektiver) eller regionplanlægningen. Der er almindelige praksis for, at regionplanmyndighederne er i løbende dialog med kommunerne om deres planlægning. Regionplanmyndigheden gør normalt indsigelse til kommuneplanerne på et antal punkter. Regionplanmyndigheden gør endvidere indsigelse mod en række forslag til lokalplaner, der er i strid med regionplanen eller landsplandirektiver m.v.

Miljøministerens kompetence til på statens vegne – det vil sige efter anmodning fra de ansvarlige ministre eller på egne vegne - at fremsætte indsigelse over for et forslag til regionplan ændres med aftalen om strukturreformen og lovforslaget til pligt til at gøre indsigelse mod kommuneplaner, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

Kommunernes rolle i forhold til nabokommuner

Lovforslaget giver en kommunalbestyrelse mulighed for at fremsætte indsigelse mod en nabokommunens planforslag, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling. I hovedstadsområdet kan en kommunalbestyrelse fremsætte indsigelse over for planforslag fra andre kommuner i hovedstadsområdet, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling. Uenighed kan indbringes for regionsrådet, der træffer afgørelse. Er kommunerne ikke beliggende i samme region, træffes afgørelsen af miljøministeren.

2.8. Overgangsbestemmelser

Der etableres en overgangsordning. Retningslinjerne i den kommende "Regionplan 2005" fastholdes med retsvirkning som et bindende landsplandirektiv, indtil kommunerne har opdateret deres kommuneplaner med det nye indhold. Disse retningslinjer skal bl.a. være kommunernes administrationsgrundlag for varetagelse af de myndighedskompetencer f.eks. kompetencen til at meddele landzonetilladelser og de kompetencer, kommunerne overtager efter en række sektorlove på bl.a. natur- og miljøområdet.

De nye kommuneplaner forudsættes udformet i den første valgperiode frem til 2009. I forbindelse med denne planlægning kan kommunalbestyrelsen vælge at udnytte den nye plankompetence til at ændre afgrænsningen af de forskellige udpegninger og til at udpege nye arealer til f.eks. byvækst, fritidsformål, tekniske anlæg m.v. Den nye kommuneplan vil imidlertid ikke kunne vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen, før miljøministeren har ophævet de retningslinjer, der er tillagt bindende virkning for den pågældende kommunes vedkommende. Miljøministeren vil i forbindelse hermed påse, at kommuneplanforslaget respekterer overordnede interesser.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der foreligger endnu ikke opgørelser over lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, idet disse forhold er under drøftelse mellem staten og de kommunale parter. Lovforslaget indebærer en overflytning af opgaver med tilhørende ressourcer fra amterne til kommunerne, regionerne og staten og vil derfor ikke medføre udgifter, som ikke er dækket af overførte ressourcer.

En plan for overdragelse og dokumentation af relevante data, sager og it-systemer som følge af den ændrede opgavefordeling på området bør aftales mellem den afgivende og den modtagende myndighed inden udgangen af første kvartal 2006, så opgaverne uhindret kan varetages, når loven træder i kraft.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Ændringen af myndighedskompetencen på lovens område vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil medføre, at kommunerne som udgangspunkt varetager de borgerrettede opgaver på lovens område. Dette indebærer en forenkling for borgerne, idet der bliver én hovedindgang til den offentlige sektor.

6. De miljømæssige konsekvenser

De overordnede formål med planloven - at forene samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen og at værne landets natur og miljø - ændres ikke i forhold til den nuværende planlov. Som udgangspunkt vil en planlægning med krav om åbenhed og offentlighedens deltagelse medvirke til, at der kan tages de fornødne miljømæssige hensyn.

Forslagets regler for henholdsvis landsplanlægningen og de regionale udviklingsplaner er med til at sikre, at den enkelte kommunes planlægning sker i overensstemmelse med overordnede arealinteresser.

Forslaget medfører, at arealplanlægningen skal samles i én plan - kommuneplanen. Planlægningen af det åbne land skal fremover blive en integreret del af kommuneplanen. Dette giver planmyndigheden (kommunalbestyrelsen) mulighed for i højere grad at integrere natur- og miljøbeskyttelseshensyn med de øvrige planmæssige hensyn i den samlede arealanvendelse. Dette gælder ikke mindst i forbindelse med kommunernes administration af landzonebestemmelserne.

For borgerne betyder det en forenkling. Planbeslutninger, som kan få direkte eller indirekte indflydelse på miljøet i bred forstand, vil fremover fremgå af én plan, uanset om de vedrører by- eller landområder.

De konkrete miljømæssige konsekvenser af planloven vil som i dag i stort omfang afhænge af, hvorledes planmyndighederne - henholdsvis stat, regioner og kommuner - udfylder den planlægning, de forpligtes til eller får mulighed for ifølge loven.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget viderefører implementeringen af VVM-direktivet. Lovforslaget indeholder i øvrigt ikke EU-retlige aspekter.

Planlovens regler om VVM-vurdering implementerer for anlæg på land EF-direktivets krav om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (85/337/EØF). Senest er VVM-reglerne blevet ændret ved nr. 368 af 2. juni 1999 om ændring af lov om planlægning (VVM-regler m. v.), lovforslag nr. 134 FT 1998-99: 2831, 6812, 7131, Tillæg A 3209, 3178, Tillæg B 881, 1254, Tillæg C 720 som følge af Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Lovændringerne tog primært sigte på at implementere direktivændringerne.

De seneste ændringer af VVM-direktivet, som følger af Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2003/35/EF, peger på de to offentlighedsfaser som en del af direktivet. Planlovens berørte offentlighed i relation til regionplanbestemmelserne er meget bred og giver en meget stor kreds af borgere adgang til at fremkomme med forslag, kommentarer og andre synspunkter til miljøvurderingen. Den giver samtidig den samme brede kreds adgang til at påklage regionplanmyndighedens afgørelser til Naturklagenævnet.

Der er i lovforslaget valgt en parallelforskydning af VVM-reglerne fra regionplanniveauet til kommuneplanniveauet, og lovforslagets sigte er alene at gennemføre de ændringer, der er nødvendige som opfølgning på kommunalreformen.

Ved forslaget ændres der ikke i VVM-proceduren bortset fra, at kommunerne kommer til at overtage regionplanmyndighedens opgaver. Dog med den undtagelse, at der gives hjemmel til, at infrastrukturprojekter, som har national interesse, samt de største og mest komplicerede anlæg, som staten forventes at skulle være miljøgodkendelsesmyndighed for, foreslås overført til en statslig VVM-procedure, hvor ministeren overtager kommunernes opgave og kompetence.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 14 (§§ 11 g - 11 i om VVM-pligt, VVM-vurdering m.v.) nr. 46 (§ 57 a om oplysningspligt), nr. 41 og 47 (§ 51 og § 58 om tilsyn og klage).

8. Forholdet til anden lovgivning

Lovforslaget vil medføre konsekvensændringer i følgende love:

- Lov om vandforsyning
- Lov om drift af landbrugsjorder
- Lov om landbrugsejendomme
- Lov om miljøbeskyttelse
- Lov om offentlige veje

- Lov om Ørestaden m.v.
- Lov om naturbeskyttelse
- Udlændingeloven
- Museumsloven

9. Hørte myndigheder og organisationer

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forenkling	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget viderefører implementeringen af VVM-direktivet. Forslaget indeholder i øvrigt ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen fastlægger, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører VVM-direktivet, og at dette fremover vil fremgå af fodnote til lovens titel.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvens af amternes nedlæggelse og oprettelsen af regioner.

Til nr. 3

Til stk. 2

Efter den gældende planlov afgiver miljøministeren efter nyvalg til Folketinget en redegørelse om landsplanarbejdet til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (landsplanredegørelsen). I landsplanredegørelsen har miljøministeren fremlagt væsentlige overordnede synspunkter på udviklingen i forskellige dele af landet. Selv om landsplanredegørelsen formelt afgives til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, er den i praksis blevet brugt af region- og kommuneplanmyndighederne som en forudsætning i deres arbejde med fysisk planlægning. Lovforslaget styrker det politiske indhold af de kommende landsplanredegørelser ved at rette

landsplanredegørelsen mod kommunalbestyrelser og regionsråd fremfor - som i den gældende lov - mod Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Landsplanredegørelsen vil som andre ministerielle redegørelse stadig kunne indgå i debatten mellem regeringen og Folketinget.

Landsplanredegørelsens funktion er at tilvejebringe sammenhæng mellem de enkelte dele af landet og mellem Danmark og udlandet. Redegørelsen er en politisk udmelding fra regeringen om den fremtidige fysiske og funktionelle udvikling i landet. Den angiver, hvad staten selv vil gøre og opfordrer regionsråd og kommunalbestyrelser til at handle i overensstemmelse hermed.

Landsplanredegørelsen vil således med fokus på en styrket landsplanlægning indeholde analyser af udviklingen og fremtiden for de enkelte egne af landet set i et nationalt og internationalt (europæisk) perspektiv.

Landsplanredegørelsen vil blive tilvejebragt i dialog med relevante sektorministerier og under inddragelse af disses kompetence. Det foreslås fastlagt i loven, at et forslag til landsplanredegørelse fremlægges til offentlig debat, før redegørelsen afgives, jf. forslaget til den nye § 22 a i lovforslagets § 1, nr. 22. Redegørelsen afgives af miljøministeren efter nyvalg. Derudover kan der på et hvilket som helst tidspunkt afgives redegørelser om de landsplanmæssige interesser inden for særlige emner. Det gælder f.eks. hovedstadsområdets planlægning.

Samtidig med, at de regionale udviklingsplaner får fokus på ønsker og helhedsvurderinger for regionens fremtidige udvikling - i stedet for regionplanernes hidtidige arealreguleringer - vil landsplanredegørelserne kunne revitalisere den strategiske del af planlægningen på både nationalt, regionalt og kommunalt niveau.

Landsplanredegørelsen vil få større betydning som regeringens overordnede politiske udmelding for den territorielle udvikling af Danmark. Den detaljerede styring over for kommunernes fysiske planlægning vil ikke ske gennem landsplanredegørelsen. Statslige indsigelser over for kommuneplanlægningen kan således ikke alene ske på baggrund af en landsplanredegørelse.

Den ændrede opgavefordeling må endvidere forventes at medføre et øget behov for statslig vejledning samt en øget anvendelse af dialogprojekter, hvor staten og de lokale myndigheder samarbejder om udviklingen i et område.

Til stk. 3

Landsplanredegørelsen skal indeholde et kapitel om de særlige forhold af betydning for planlægningen i hovedstadsområdet. Det er en politisk udmelding fra regeringen. Regeringen skal redegøre for statens egne dispositioner i hovedstadsområdet og give en vurdering af de overordnede udviklingstendenser. Kommunerne anbefales at tage hensyn til statens dispositioner og vurderinger i deres planlægning. De overordnede udviklingstendenser kan begrunde overvejelser om at forlænge en byfinger, satse på byomdannelse, være tilbageholdende med nyudlæg til erhvervs- eller boligformål etc. Overvejelserne kan være understøttet af prognoser for udviklingen, internationale trends, trends i områdets udvikling og planlægning, sammenhæng med den besluttede økonomiske politik, miljøpolitik, trafikpolitik og lignende.

Til nr. 4

Den foreslåede § 2 a medfører, at miljøministeren skal udarbejde en "Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen".

I den gældende planlov findes ikke en tilsvarende forpligtelse for miljøministeren. Det har dog hidtil været fast praksis, at miljøministeriet har udsendt en statslig udmelding til regionplanrevisionerne om de statslige rammer for regionplanlægningen, senest i form af "Overblik over statslige interesser" i 2002. Der er tale om et overblik over de interesser og hensyn, som stammer fra politisk vedtagne beslutninger i form af lovgivning, handlingsplaner, sektorplaner, landsplanbeslutninger samt aftaler indgået mellem stat og amter. Hvis et forslag til regionplan eller regionplantillæg ikke indeholder de relevante retningslinjer eller er i modstrid med statslige interesser, kan det udløse en statslig indsigelse.

"Overblik over statslige interesser" indeholder endvidere en række opfordringer til regionplanmyndighederne ved at give nogle bud på, hvilket grundlag og vurderinger der kan være vigtige forudsætninger for selve planernes udformning, f.eks. antagelser om udviklingen, beregninger og dokumentation, statusopgørelser m.m. Der er ikke tale om yderligere krav, men eksempler på, hvordan der *kunne* tages hensyn til de statslige interesser, eller hvordan de *kunne* indarbejdes i regionplanerne. Opfordringerne kan desuden give offentligheden en fornemmelse af, hvad der kan forventes af regionplanerne.

Den foreslåede § 2 a er indsat med henblik på at lovfæste, at der skal udgives et sådan overblik over statslige interesser, dog således, at overblikket efter forslaget vedrører kommuneplanlægningen og ikke som hidtil regionplanlægningen.

Det foreslås, at oversigten skal udarbejdes mindst hvert 4. år til brug for kommuneplanrevisionen, jf. § 23 a.

Oversigten er et billede af de statslige interesser i kommuneplanlægningen på offentliggørelsestidspunktet. Der vil naturligvis løbende komme nye politiske krav, der skal iagttages i forbindelse med kommunernes planlægning. Oversigten er således ikke udtømmende.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af, at regionplanerne falder væk, og at kommuneplanen i fremtiden skal være det samlende dokument om den fysiske planlægning i kommunen.

Til nr. 6 og 7

Efter den gældende lovs § 3, stk. 3, kan miljøministeren til sikring af overordnede interesser pålægge de kommunale myndigheder at bringe lovens bestemmelser i anvendelse. Den gældende lovs § 3, stk. 4, er en såkaldt "call in"-bestemmelse, hvorefter miljøministeren i særlige tilfælde kan overtage de kommunale myndigheders beføjelser efter loven. Den gældende lovs § 4, stk. 1, fastsætter en ret for miljøministeren til at yde økonomisk støtte til forsøg, der tilsigter at fremme lovens formål. Miljøministeren kan endvidere efter denne bestemmelse fritage kommunale myndigheder for at overholde lovens regler.

Forslagene er en konsekvens af nedlæggelsen af Hovedstadens Udvalgsråd og amtsråd og oprettelsen af regionsråd. Ændringerne medfører, at miljøministeren også kan anvende beføjelserne i § 3, stk. 3 og 4, samt § 4, stk. 1, i forhold til regionsrådene.

Til nr. 8

Forslaget om at ophæve § 5 er en konsekvens af, at en tilsvarende bestemmelse efter forslaget indgår i den nye § 57 a, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 46.

Til nr. 9

§ 5 a, stk. 3, henviser til de bestemmelser, der gælder for de kystnære dele af byzonerne, der ligger ud til kysterne, eller som indgår i et samspil med kystlandskabet. Forslaget om at ændre § 5 a, stk. 3, er en konsekvens af, at der efter lovforslaget sker ændringer i de bestemmelser, § 5 a, stk. 3, henviser til.

Til nr. 10

Til stk. 1

Forslaget er en konsekvens af, at regionplanerne falder væk samtidig med at den nuværende praksis ifølge aftalen om strukturreformen skal fastholdes. Bestemmelsen pålægger miljøministeren at fastsætte regler for beliggenheden af dagligvarebutikker over 3.000 m² og udvalgsvarebutikker over 1.500 m² samt regler for beliggenheden af og det maksimale bruttoetageareal for byggeri til butikksformål i bydelscentre og aflastningsområder, der kan rumme mere end 3.000 m² bruttoetageareal. Ministeren skal desuden fastsætte regler for beliggenheden af de centrale byområder i hovedstadsområdet. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i planlovens § 6 b for regionplanlægning for den regionale detailhandelsstruktur.

Ministerens regler og ændringer eller tilføjelser hertil skal udarbejdes under hensyntagen til de eksisterende regler om planlægning til butikksformål i kapitel 2 b. Arbejdet vil ske i dialog med kommunalbestyrelserne og under inddragelse af offentligheden jf. lovforslagets § 1 nr. 22 (§ 22 a). Reglerne forudsættes endvidere at blive forlagt Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg til orientering, før det udstedes.

Planloven indeholder i dag en bestemmelse om, at regionplanredegørelsen skal indeholde en særlig planlægningsmæssig begrundelse for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² for dagligvarebutikker og 1.500 m² for udvalgsvarebutikker. Det forudsættes at ministeren tilsvarende redegør for den særlige planlægningsmæssige begrundelse for de fastlagte butiksstørrelser.

Ligeledes vil kommuneplanen som hidtil skulle ledsages af en redegørelse, jf. den foreslåede § 11 e, stk. 4, nr. 6.

Det er hensigten at den nuværende praksis med butiksstørrelser fastholdes.

Til stk. 2

Forslaget er en konsekvens af, at regionplanerne falder væk, og at miljøministeren overtager opgaven med at tilvejebringe retningslinjer for detailhandelsstrukturen, jf. forslaget til nyt stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne om detailhandel i de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr. 11

Til § 5 h

Byvæksten i hovedstadsområdet er siden Fingerplanen fra 1948 søgt tilrettelagt ud fra en overordnet regional struktur med byudvikling i byfingre i tilknytning til banenet og det radiale vejnet med friholdelse af grønne kiler mellem byfingrene, den såkaldte fingerbystruktur. Den konkrete

overordnede struktur er løbende blevet udviklet ud fra de grundprincipper, der ligger i fingerbystrukturen. Byfingrene er bl.a. blevet suppleret og forlænget. I dag strækker byfingrene sig fra de centralt beliggende omegnskommuner til købstæderne Helsingør, Hillerød, Frederikssund, Roskilde og Køge samt til Farum.

Den overordnede bystruktur indebærer, at det er hensigtsmæssigt, at hovedstadsområdet udover kommunerne i Region Hovedstaden (excl. Bornholm Regionskommune) også omfatter de ydre dele af byfingrene til Roskilde og Køge, som er betjent med hhv. regionaltoget og S-toget. Derfor indgår Greve, Gundsø, Køge, Roskilde og Solrød Kommuner i hovedstadsområdet. [Navne justeres efter kommunesammenlægningerne]. I 2002 pendlede henholdsvis 61%, 59%, 31%, 38% og 53% af de beskæftigede bosat i disse kommuner til arbejdssteder i Region Hovedstaden.

Til § 5 i, stk. 1

Hovedstadsområdet udgør ét byområde med sammenhængende bolig- og arbejdsmarkeder og fælles regionale friluftsområder og grønne områder. Kommuneplanlægningen skal derfor ifølge lovforslaget ske på grundlag af en vurdering af udviklingen i hovedstadsområdet som helhed. Et forslag om byudvikling i én kommune kan påvirke byudviklingsmulighederne og have betydelige trafikale konsekvenser i andre kommuner. Og et rekreativt område i én kommune kan meget vel være af betydning for borgere i andre kommuner end den pågældende kommune og nabokommunerne.

En tilsvarende bestemmelse om, at regionplanlægningen skal udføres på grundlag af en vurdering af udviklingen i området som helhed, findes i den gældende planlovs § 6, stk. 4. Den fandtes også i planloven i perioden 1990 til 2000, hvor fem regionale enheder – Københavns og Frederiksberg Kommuner, Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amter - var regionplanmyndigheder. I den periode udarbejdede de fem enheder et fælles grundlag for planlægningen.

Byudvikling af regional betydning skal koordineres med udbygningen af hovedstadsområdets overordnede infrastruktur med særlig hensyntagen til den kollektive trafikbetjening. Det forudsættes dermed, at byudviklingen sker i tilknytning til den eksisterende og besluttede trafikale infrastruktur. Byudviklingen understøtter dermed de allerede foretagne investeringer i trafikal infrastruktur i baner og veje og bidrager til at begrænse nyinvesteringer i den kollektive transport og vejnettet. Der er her tale om større udbygningsplaner og om større transportinvesteringer. Et eksempel kunne være en koordinering af udbygningsmulighederne langs Frederikssunds- eller Hillerødbanen med de besluttede investeringer i S-banen, herunder anlæggelse af en ny station. Et andet eksempel kunne være sammenhængen mellem udbygningen af Refshaleøen, som ligger trafikalt isoleret i Københavns Havn, og en udbygning af infrastrukturen til området og en styrket betjening med kollektiv transport.

Undersøgelser viser, at lokaliseringen af byfunktioner i forhold til den kollektive transport har afgørende betydning for folks transportadfærd og brug af kollektiv transport. Planlægningen kan herved bidrage til at nedbringe trængselsproblemerne på vejnettet og miljøbelastningen fra transporten, herunder CO₂-udslip.

Det har været gennemgående blandt de særlige bestemmelser i planlovene for regionplanlægningen i hovedstadsområdet, at de regionale retningslinjer skal fastlægges under hensyntagen til den kollektive trafikplan for det samlede område. Dette vil fortsat være gældende i det kommunerne

fremover skal tage hensyn til den trafikplan for offentlig servicetrafik der udarbejdes af trafikskabet på Sjælland og til den trafikplan for offentlig servicetrafik som staten udarbejder.

Ved offentlig servicetrafik forstås trafik, som private virksomheder ikke ville påtage sig i egen forretningsmæssig interesse eller i hvert fald ikke i samme omfang eller på samme vilkår. Der er med andre ord tale om trafik, der - samlet set - ikke kan drives kommercielt.

Herved adskiller begrebet offentlig servicetrafik sig fra begrebet "kollektiv trafik" der dækker alle former for samtrafik, dels de former, der planlægges eller drives af offentlige myndigheder og modtager offentlig støtte, dels de former, som ikke hører under offentlige myndigheders kompetence, og som ikke modtager offentlig støtte.

I de store omdannelsesområder i både central- og omegnskommunerne er der allerede foretaget store investeringer i infrastruktur. Gode rammer for byomdannelsen kan bidrage til at begrænse udlægning af nye arealer til byformål og nyinvesteringer i infrastruktur, ligesom en tilbageholdenhed med udlægning af nye arealer til byformål omvendt kan medvirke til at fremme en omdannelse af ældre by-, erhvervs- og havneområder.

Til § 5 i, stk. 2

Miljøministeren stiller oplysninger om udviklingen og planlægningen i hovedstadsområdet til rådighed for kommunerne. Det kan være sammenstilling af relevante data for det samlede område eller delområder, f.eks. oplysninger om aktuelle udviklingstræk inden for erhverv, bosætning og trafik i området, oplysninger om arealanvendelse, byggemuligheder og forventede behov for arealer til forskellige byformål og oplysninger om den aktuelle planlægning i kommunerne af betydning for udviklingen i det samlede område.

HUR har hidtil tilvejebragt et fælles overblik over udviklingen i området i form af data og kort samt udarbejdet prognoser. Da regionplanlægningen i perioden fra 1990 til 2000 var fordelt på fem regionale enheder, drev de fem enheder i fællesskab Hovedstadsregionens Statistikkontor. Lovforslaget forudsætter denne funktion videreført i statsligt regi.

Landsplanredegørelserne vil, jf. forslaget til § 2, stk. 3, omfatte de særlige forhold af betydning for planlægningen i hovedstadsområdet. Regeringen giver heri en vurdering af de overordnede udviklingstendenser og redegør for statens egne dispositioner. Sammen med de regionale udviklingsplaner bidrager det til, at den enkelte kommune får et grundlag for at se sig selv og tilrettelægge kommuneplanlægningen i forhold til en vurdering af udviklingen i området som helhed.

Til § 5 j, stk. 1 - 3

De overordnede principper for byudvikling afhænger af områdernes beliggenhed i forhold til den overordnede fingerbystruktur i hovedstadsområdet. Principperne fastholder og videreudvikler de grundprincipper, som i de seneste knapt 60 år har sikret en byudvikling, som har været udformet med udgangspunkt i en fingerbystruktur. De overordnede principper er fastlagt med udgangspunkt i gældende regionplanbestemmelser, som de har været udformet siden Hovedstadsrådets Regionplan 1989 og senest i HUR's Regionplan 2001 og HUR's regionplantillæg fra 2004 om "Harmonisering og supplerings af stationsnærhedsprincippet".

Fingerbystrukturen fastlægger, at byudvikling overvejende skal ske i byfingre i tilknytning til en trafikalk infrastruktur bestående af banebetjening med S-tog, regionaltoget og metro og et overordnet vejnet, mens arealerne mellem byfingrene friholdes til regionale friluftsområder.

Fingerbystrukturen har sikret, at trafikafviklingen i hovedstadsområdet foregår mere smidigt end i mange andre storbyregioner, og at de offentlige investeringer i trafikalk infrastruktur udnyttes optimalt. Fingerbystrukturen er også kendt fra Stockholm og Berlin, mens andre europæiske storbyer har udviklet sig som "kagebyer", hvor nye byområder placeres i lag uden på de ældre byområder. Den byform medfører oftest store trafikale problemer. De fleste nyere amerikanske storbyer har udviklet sig som store bylandskaber med spredt bebyggelse ("urban sprawl"), stort arealforbrug til byformål, store rejseafstande, stor bilafhængighed og en kostbar og arealkrævende infrastruktur.

§ 5 j, stk. 2

Der skelnes i lovforslaget mellem fire områdetyper: et indre storbyområde (i den hidtidige regionplanlægning kaldet Håndfladen), et ydre storbyområde (i den hidtidige regionplanlægning kaldet Fingerbyen, hvor der skelnes mellem de indre og ydre dele af byfingrene), de grønne kiler mellem de indre dele af byfingrene, samt det øvrige hovedstadsområde, som omfatter by- og landskabsområderne uden for det ydre storbyområde (i den hidtidige regionplanlægning kaldet området uden for Købstadsringen og by- og landskabsområderne mellem de ydre dele af byfingrene).

Til § 5 j, stk. 3, nr. 1

Det forudsættes, at byudvikling og byomdannelse i det indre storbyområde sker på eksisterende byarealer og Ørestad, dvs. arealer som allerede ligger i byzone. Det forudsættes stadig at være muligt at gennemføre mindre justeringer, jf. § 5 k, f.eks. af grænsen mellem land og vand i forbindelse med havneomdannelse. Det indre storbyområde rummer ud over i Ørestad meget store byggemuligheder på arealerne i Københavns Havn samt på andre ældre erhvervsområder og områder, som har været anvendt til offentlige infrastrukturanlæg og institutioner. Eksempler på arealer er byomdannelsesområderne ved Flintholm station og arealerne ved Tuborg Havn.

Kommuneplanlægningen skal bidrage til at sikre, at byomdannelsesområderne i det indre storbyområde ikke forslummer. Gode rammer for byomdannelse kan samtidig bidrage til at begrænse udlægning af nye arealer til byformål og dermed til at sikre natur og landskabelige kvaliteter i storbyregionen.

Byomdannelsen skal med hensyn til intensiteten af områdernes udnyttelse tage udgangspunkt i områdernes beliggenhed i forhold til den eksisterende og den besluttede infrastruktur, herunder den kollektive trafikbetjening. Det præciseres nærmere i lovforslagets § 5 j, stk. 4.

Til § 5 j, stk. 3, nr. 2

I de indre dele af det ydre storbyområde, som grænser op til de regionale grønne kiler, er der ingen muligheder for at øge byzonen, idet arealerne allerede er taget i brug til byformål. Der findes imidlertid en meget stor rummelighed på ældre erhvervsarealer, hvor en omdannelsesproces er i gang. Den kommunale planlægning skal medvirke til, at omdannelsesområderne ikke forslummer. Problemerne findes især i de ældre erhvervsområder i omegnskommunerne, f.eks. på Vestegnen. Arealerne har ikke umiddelbart de samme herlighedsværdier og den samme gode tilgængelighed, som byomdannelsesområderne i centalkommunerne, hvor efterspørgslen efterhånden er god.

I de ydre dele af det ydre storbyområde ligger udviklingsmulighederne dels i forbindelse med kommunernes mulighed for at overføre nye arealer til byzone, dels i forbindelse med omdannelse og fortætning af velbeliggende stationsnære byarealer, som f.eks. omdannelserne ved Lyngby og Glostrup stationer.

Byudvikling og byomdannelsen i det ydre storbyområde skal med hensyn til intensiteten af områdernes udnyttelse tage udgangspunkt i områdernes beliggenhed i forhold til den eksisterende og den besluttede infrastruktur, herunder særligt den kollektive trafikbetjening. Det præciseres nærmere i lovforslagets § 5 j, stk. 4.

Til § 5 j, stk. 3, nr. 3

Fingerbystrukturen indebærer, at områderne mellem byfingrene friholdes for bebyggelse og anlæg til bymæssige formål og fastholdes som grønne kiler og regionale friluftsområder. Denne kvalitet skal fortsat opretholdes. De grønne kiler omfatter både de regionale friluftsområder, som udgør "svømmehuden" mellem byfingrene, og tværgående grønne kiler, som sikrer rekreative muligheder mellem de enkelte bydele i fingrene.

Lige som de regionale og lokale kiler ikke må reduceres gennem overførsel af arealer til byzone, må der heller ikke ske en indskrænkning af disse arealer gennem placering af funktioner, som reelt har en bymæssig funktion, og som bør placeres i byzone. Det kan f.eks. være offentlige institutioner med idrætsfaciliteter, som har en lukket karakter i forhold til en almen brug. Derimod vil der i de grønne kiler – med respekt for områdernes forskellighed og følsomhed – kunne placeres fritidsanlæg, som er alment tilgængelige.

De grønne kiler, som er "svømmehuden" mellem byfingrene, bliver gradvis bredere, når man nærmer sig Købstadsringen. Her er arealerne en del af det øvrige hovedstadsområde, hvor der kan ske en byudvikling i tilknytning til kommuncentrene og afrundinger af andre bysamfund, jf. forslaget til nr. 4.

Til § 5 j, stk. 3, nr. 4

Ved byudvikling af lokal karakter forstås udvikling med erhverv og byfunktioner, som betjener et opland som omfatter kommunen og de nærliggende kommuner, men ikke et regionalt opland svarende til større dele af hovedstadsområdet. Tilsvarende skal boligudbygning begrundes i lokale behov.

I de små byer – landsbyer, små stationsbyer m.v. – kan der ske mindre udbygninger af de eksisterende byområder i form af afrundinger af bebyggelserne.

Lovforslaget indebærer – ligesom i de ydre dele af det ydre storbyområde – at den enkelte kommune, når disse principper overholdes, selv kan udlægge ny byzone. Hermed øges det kommunale råderum væsentligt i forhold til i dag.

Til § 5 j, stk. 4, nr. 1

Den overordnede bystruktur i hovedstadsområdet og principperne for lokalisering af erhverv har siden Hovedstadsrådets Regionplan 1989 haft det sigte, at visse typer af erhverv, herunder større kontorarbejdspladser, skal placeres stationsnært. Sigtet er at sikre tilgængelighed for alle, at fremme brug af kollektiv transport, at sikre fremkommelighed og mobilitet og at undgå trængsel på

vejnettet. Undersøgelser bekræfter, at flere benytter kollektiv transport, når arbejdspladser ligger tæt ved stationerne, og der tilbydes gode valgmuligheder mellem individuel og kollektiv transport.

Lovforslaget fastholder dette princip. Alle eksisterende og besluttede stationer på S-banerne, Kystbanen, Vestbanen frem til Roskilde og Øresundsbanen samt på Metroen er i dag udpeget som lokaliseringspunkter for afgrænsning af stationsnære områder. Afgrænsning af de stationsnære områder sker i kommuneplanlægningen. Fremover kan kommunerne selv udpege og afgrænse de stationsnære områder. Udgangspunktet for udpegningen og afgrænsningen er, at stationsnær lokalisering indebærer trafikale effekter i form af øget brug af kollektiv transport i forhold til lokalisering, som ikke er stationsnær. Det er således ikke hensigten med lovforslaget at svække intentionerne i den hidtidige lokaliseringsstrategi i hovedstadsområdet eller at ændre den hidtidige fortolkning af, hvordan man fastlægger et stationsnært område.

I HUR's regionplantillæg fra 2004 om "Harmonisering og supplerung af stationsnærhedsprincippet" er der afgrænset fem særlige lokaliseringsområder med status som stationsnære områder. Kommuneplanlægningen vil fremover konkretisere, hvilke områder der har samme status som stationsnære områder. Udgangspunktet er, at lokalisering i disse områder indebærer trafikale effekter i form af øget brug af kollektiv transport i forhold til lokalisering, som ikke har status som stationsnære områder.

De fem særlige lokaliseringsområder, der i dag har samme status som stationsnære områder, er et område ved Gladsaxe Trafikplads og ved Rødovre Centrum, som er afgrænsede i Regionplan 2001 for Københavns Amt (kortene side 16). Desuden har et område ved Nærum Station samt områder i Frederiksværk By og Helsingør By status som stationsnære områder.

Byfunktioner som på grund af arealudnyttelse, arbejdspladstæthed og besøgs mønstre har en intensiv karakter omfatter bl.a. større kontor-, service- og produktionserhverv, herunder laboratorier og lignende, som kan placeres i kontorbygninger og som ikke i væsentlig grad belaster miljøet ud over belastningen fra transporten, kulturinstitutioner, udstillings- og kongrescentre, større idrætsanlæg og multianvendelige anlæg til fritidsformål, hoteller o. lign. og tættere boligformer, herunder etageboliger.

Selvom lovforslaget fastholder intentionerne i den hidtidige lokaliseringsstrategi, kan det forventes, at der også fremover vil ske byggeri af intensiv karakter uden for de stationsnære områder. Det skyldes, at gældende lokalplaner kan indeholde en byggeret, som senere vedtagne regionplantillæg ikke kan ændre på.

Til § 5 j, stk. 4, nr. 2

Knudepunktterminaler omfatter særlig velbetjente stationer blandt de under stk. 4, nr. 1 nævnte stationer, jf. HUR's regionplantillæg fra 2004 om "Harmonisering og supplerung af stationsnærhedsprincippet. Aktuelt drejer det sig om citystationer og skiftestationer i Københavns Kommune (fremgår af side 35 i Regionplan 2001 for Københavns Kommune), trafikknudepunkter i Frederiksberg Kommune (fremgår af side 15 i Regionplan 2001 for Frederiksberg Kommune), knudepunktterminaler i Københavns Amt (fremgår af side 17 i Regionplan 2001 for Københavns Amt), trafikknudepunkter i Frederiksborg Amt (fremgår af side 14-15 i Regionplan 2001 for Frederiksborg Amt) og knudepunktterminaler i Roskilde Amt (fremgår af side 38 i Regionplan 2001 for Roskilde Amt). Kommunalbestyrelserne kan fremover selv udpege knudepunktterminaler

blandt de under stk. 3 nr. 1 nævnte stationer under hensyntagen til den kollektive trafikbetjening og den kollektive trafikplan.

Ved byfunktioner af regional karakter forstås de under stk. 4, nr. 1, nævnte byfunktioner, som har hele hovedstadsområdet som opland.

Til § 5 j, stk. 5

Den nærmere afgrænsning af de i stk. 2 nævnte fire delområder fastlægges på kort af miljøministeren.

Til § 5 j, stk. 6

Hensigten med bestemmelsen er at friholde passager på tværs af kommunegrænser gennem hovedstadsområdet til fremtidige tekniske anlæg. Et eksempel er de eksisterende regionplanretningslinjer for langsigtede arealreservationer til transportkorridorer.

Transportkorridorerne blev oprindeligt udlagt af Hovedstadsrådet i 1979 og har siden været fastholdt i regionplanerne, senest i HUR's Regionplan 2001. De overordnede arealreservationer skal fastholdes i den kommunale planlægning.

Til § 5 k

I særlige tilfælde kan ministeren dispensere for bestemmelserne i § 5 j, stk. 3 og 4. Dispensation efter § 5 j, stk. 4 sker efter forhandling med trafikministeren. Det kan ske i de tilfælde, hvor en kommune kan angive gode eller tvingende grunde til mindre afvigelser fra bestemmelserne i loven. Der skal f.eks. være mulighed for at gennemføre mindre justeringer af byzonen, f.eks. af grænsen mellem land og vand i forbindelse med havneomdannelser eller i randområder i forhold til den i § 5 j, stk. 5, fastlagte afgrænsning mellem de fire delområder.

Til § 5 l

De regionale udviklingsplaner for Region Hovedstaden og Region Sjælland vil skulle respektere de principper, som er fastlagt for planlægningen i hovedstadsområdet, og udviklingsplanerne vil ligesom i det øvrige land indgå som regionernes bidrag til landsplanlægningen efter planloven.

Til nr. 12 og 13

De gældende regler i lovens kapitel 3 indeholder reglerne for regionplanlægningen, der varetages af amtsrådet. Som en konsekvens af, at der ikke længere skal udarbejdes regionplaner indebærer lovforslaget, at de gældende regler i lovens kapitel 3 om regionplanlægning ophæves. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1. og 2.5.

Overskriften til kapitel 3 foreslås ændret, som en konsekvens af at kapitlet fremover indeholder de nye bestemmelser om regional udviklingsplanlægning.

Bestemmelsen i den gældende § 10, der ophæves som en del af kapitel 3, indeholder en bestemmelse om amternes adgang til at yde lån til finansiering af overtagelse af fast ejendom efter § 47 A eller foranstaltninger til virkeliggørelse af region- og kommuneplanlægningen.

Lovforslaget indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse om adgang for regionsrådene til at yde lån. Regionerne får dog adgang til at fremme realisering af de regionale udviklingsplaner ved at yde økonomisk støtte til kommuner og private til konkrete projekter, jf. bemærkninger til den foreslåede § 10 a, stk. 6, nedenfor.

Forslaget til et nyt kapitel 3 indeholder bestemmelserne om regional udviklingsplanlægning. Hovedindholdet i den regionale udviklingsplan er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger under afsnit 2.6.

Til § 10 a, stk. 1

Efter den foreslåede § 10 a, stk. 1, er regionsrådet forpligtet til at sikre, at der foreligger en regional udviklingsplan for regionen. Efter den foreslåede § 22 c skal regionsrådet således offentliggøre et forslag til en regional udviklingsplan inden udgangen af første halvdel af valgperioden. Se bemærkninger til § 22 c nedenfor under nr. 22.

Til § 10 a, stk. 2

Forslagets § 10 a, stk. 2, fastsætter, at den regionale udviklingsplan ikke må stride mod regler eller beslutninger, der er udstedt eller truffet med hjemmel i § 3. Udviklingsplanen skal udarbejdes under iagttagelse af regler og rammer, som udstedes af staten, f.eks. i landsplandirektiver og andre statslige planbeslutninger. Se også om statens rolle i forhold til de regionale udviklingsplaner i de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.

Der er ikke fastsat regler for den regionale udviklingsplan om overensstemmelse med f.eks. en vandplan eller en Natura 2000-plan, som det er tilfældet for kommune- og lokalplaner, jf. reglerne i § 11, stk. 4, og § 13, stk. 1. Dette skyldes, at den regionale udviklingsplan ikke foretager præcise udpegninger. De præcise udpegninger af arealanvendelse sker i kommuneplanen og i lokalplaner udstedt indenfor rammerne af kommuneplanen. Det følger dog af § 3, stk. 2, og § 48 i miljømålsloven, at regionsrådet ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen er bundet af en vedtagen vandplan, Natura 2000-plan, herunder vedtagne handleplaner, jf. forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesforekomster.

Til § 10 a, stk. 3

Forslaget til § 10 a, stk. 3, fastlægger indholdet af den regionale udviklingsplan. Hovedindholdet af udviklingsplanerne er ligeledes generelt beskrevet under de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.

Formålet med den regionale udviklingsplan

Den regionale udviklingsplan skal være et redskab til at fremme regionernes vækst og bæredygtige udvikling. Udviklingsplanen udtrykker regionsrådets vision for den samlede fremtidige udvikling af regionen på tværs af sektorområder. Den regionale udviklingsplan skal give et samlet fremtidsbillede af regionen og dens territorielle struktur. De regionale udviklingsplaner vil ikke indeholde præcise udpegninger.

En række regionale organer udarbejder planer og strategier på forskellige sektorområder. Det gælder vækstfora på erhvervsområdet og de regionale beskæftigelsesråd på beskæftigelsesområdet. Den regionale udviklingsplan binder disse planer og strategier sammen og tegner et fælles billede for regionens samlede udvikling, der også omfatter de øvrige udviklingsopgaver, regionsrådet får ansvar for, herunder natur og miljø, rekreative områder, uddannelse og kultur.

Den regionale udviklingsplan skal give regionen og kommunerne mulighed for at skabe løsninger, som passer særligt til de forhold, som findes i de enkelte egne af landet.

Den regionale udviklingsplan har en sammenhæng med anden planlægning. Den regionale udviklingsplan skal tage udgangspunkt i den statslige og kommunale planlægning for trafikale infrastruktur. I udviklingsplanen kan indgå vurderinger af de fremtidige trafikale konsekvenser.

Udviklingsplanens emnekatalog

Efter den foreslåede § 10, stk. 3, skal den regionale udviklingsplan på grundlag af en helhedsvurdering beskrive en ønskelig fremtidig udvikling for regionens byer, landdistrikter og udkantsområder, samt for:

- 1) natur og miljø, herunder rekreative formål,
- 2) erhverv, inkl. turisme,
- 3) beskæftigelse,
- 4) uddannelse samt
- 5) kultur.

Det er op til regionsrådene at afgøre, hvor grundigt og i hvilket omfang de enkelte emner behandles. Det er et led i de prioriteringer, regionsrådene skal foretage, bestemt af de særlige forhold i regionen og af de politiske tiltag det enkelte regionsråd måtte ønske at fremme. Det må forventes, at regionsrådene vil inddrage de enkelte emner i forskelligt omfang, og at der derfor vil blive en vis uensartethed mellem de enkelte regionale udviklingsplaner.

Natur og miljø, herunder rekreative formål

De regionale udviklingsplaner skal beskrive den ønskelige fremtidige udvikling af natur og miljø i regionen. De skal særligt angive udviklingen af potentialerne i regionen for miljø og natur, herunder for landskab og friluftsliv. De grundlæggende forudsætninger for opstilling af ønsker vedrørende natur og miljø vil være planer udarbejdet i henhold til miljømålsloven og vandforsyningsloven, samt den beskyttelse og de hensyn, som de almindelige bestemmelser i bl.a. naturbeskyttelsesloven og skovloven tilsiger.

Ønskerne kan f.eks. være at udvikle og forbedre naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser og sikre koordination og udvikling af økologiske forbindelser mellem naturområder, at udvikle og forbedre de landskabelige og rekreative værdier, herunder adgangsmuligheder til bl.a. kyster, søer og i værdifulde landskabs- og naturområder, sammenhængende stinet og natur- og landskabsoplevelser af høj kvalitet, samt generelt at forbedre miljøtilstanden.

Erhverv, inkl. turisme

På erhvervsområdet baseres de regionale udviklingsplaner på de regionale erhvervsudviklingsstrategier. Disse strategier udarbejdes i regionale vækstfora og tager afsæt i de centrale vækstvilkår og i styrker og svagheder i regionens erhvervsstruktur. Disse vækstfora nedsættes i henhold til Forslag til Lov om Erhvervsfremme. I vækstforaene udvikles initiativer til at forbedre de lokale vækstvilkår, herunder også udviklingen af udkantsområderne, og der indstilles til regionsrådet om anvendelsen af regionsrådets egne midler til erhvervsudvikling og til staten om anvendelsen af EU's strukturfondsmidler. Vækstforaene er sammensat af repræsentanter fra regionen, kommunerne, det lokale erhvervsliv, videninstitutioner og arbejdsmarkedets parter. Regionsrådene varetager sekretariatsbetjeningen af vækstforaene, hvilket sikrer en tæt sammenhæng mellem erhvervsudviklingsstrategien og den regionale udviklingsplan.

Udviklingen af de regionale vækstvilkår er et centralt element i den bredere regionale udvikling. Derfor skal erhvervsudviklingsstrategien udgøre en del af grundlaget for udviklingsplanen. Regionsrådet skal således basere sin udviklingsplan på vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategi, der indgår som bilag til udviklingsplanen. Erhvervsudviklingsstrategien skal ligge inden for rammerne af den lovgivning, der udgør det samlede grundlag for udviklingsplanen. Svarende til bestemmelserne for kommuneplanen kan erhvervsudviklingsstrategien dermed ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan. Denne sammenknytning af erhvervsudviklingsstrategi og regional udviklingsplan vil blive sikret af dialogen mellem vækstforum og regionsråd samt det forhold, at regionsrådet er repræsenteret i vækstfora.

Vækstforaene etableres fra 1. januar 2007 og vil derfor begynde deres virke samtidig med regionsrådene. Regionerne kan etablere flere vækstfora inden for samme region, og to regioner kan gå sammen om at oprette vækstfora. Det kan betyde, at en regional udviklingsplan må basere sig på flere regionale udviklingsstrategier, eller at en regional udviklingsstrategi kan danne grundlag for flere regionale udviklingsplaner.

Også regionens udvikling af den regionale turismeindsats, som skal indgå i den regionale udviklingsplan, vil blive varetaget efter indstilling fra vækstfora.

Eftersom erhvervsudviklingsstrategien skal udgøre en del af grundlaget for den regionale udviklingsplan, forudsættes strategien i hovedtræk at være klar, inden forslaget til regional udviklingsplan offentliggøres. Det er i øvrigt muligt for et vækstforum løbende at foretage justeringer af sin erhvervsudviklingsstrategi. Disse justeringer formodes ikke at være så omfattende, at de ændrer grundlaget for den regionale udviklingsplan.

Beskæftigelse

Regionsrådene har plads i de regionale beskæftigelsesråd. De regionale beskæftigelsesråd overvåger arbejdsmarkedet og udarbejder analyser, ligesom de løser tværgående beskæftigelsespolitiske problemstillinger, herunder i forbindelse med flaskehalse. De regionale beskæftigelsesråds analyse- og overvågningsarbejde udgør derfor en del af det grundlag, som regionsrådets udviklingsplan baserer sig på.

Uddannelse

Regionerne har indstillingsret til undervisningsministeren om placering af nye gymnasier og hf-kurser og af ungdomsuddannelserne i øvrigt. Det vil være hensigtsmæssigt at behandle regionsrådets ønsker hertil i den regionale udviklingsplan for at sikre en sammenhæng med byudvikling og erhvervsudvikling.

Kultur

Regionsrådene har for at styrke den regionale udvikling mulighed for at igangsætte kulturelle tilbud, som kan videreføres af andre parter i en mere permanent drift. Det vil være hensigtsmæssigt at indarbejde kulturtilbud med regional udviklingseffekt i de regionale udviklingsplaner.

Til § 10 a, stk. 4

Den regionale udviklingsplan skal redegøre for de handlinger, som regionsrådet vil foretage for at realisere visionen. Det kan både være gennem handlinger på de sektorområder, der er behandlet i den regionale udviklingsplan, og tværgående indsatser. Regionsrådets redegørelse for de

handlinger, det vil foretage, vil have karakter af regionsrådets intentioner og således ikke være udtømmende eller af forpligtende karakter. Den enkelte borger eller virksomhed vil derfor ikke kunne kræve handlingerne gennemført. Loven stiller ikke krav om, at regionsrådene anfører eventuelle rækkefølgeangivelser i de regionale udviklingsplaner. Loven stiller heller ikke krav til tidsperspektivet i den regionale udviklingsplan.

Til § 10 a, stk. 5

Det er et krav til de regionale udviklingsplaner, at de viser regionsrådets fremtidsbillede for regionens udvikling på kort. Kortbilaget har ingen retligt bindende virkninger, men er en illustration af regionsrådets ønsker til den fremtidige udvikling af regionen.

Kortets signaturforklaring kan ikke detaljeres på forhånd, da signaturerne skal modsvare udviklingsplanens indhold. Signaturerne skal illustrere, hvor regionsrådet forestiller sig en fremtidig udvikling, som foreslås understøttet. Signaturerne kan f.eks. angive byudvikling, herunder både bolig og erhverv, særlige rekreative formål og infrastruktur m.v. Signaturen er skitse-mæssig og angiver ikke et præcist areal eller område.

Kortets væsentligste funktion er at illustrere, hvor den regionale udviklingsplan peger på en ønsket udvikling. Regionsrådet kan ikke gøre indsigelse over for kommunernes planlægning med udgangspunkt i en illustration på kortbilag. Det samme gælder, hvis kortbilagets illustration er omsat til tekstform. Hvis kortet eksempelvis illustrerer et fokusområde for øget satsning på videnserhverv i en bestemt del af regionen, betyder dette ikke, at den regionale udviklingsplan bestemmer, hvor den type virksomheder må lokalisere sig eller ikke må lokalisere sig. Det betyder alene, at regionsrådet efter en dialog med f.eks. kommunerne, erhvervslivet og regionens vidensinstitutioner har fundet, at der er særlig basis for at udvikle gode rammebetingelser for den type virksomheder i det område.

Til § 10 a, stk. 6

Regionsrådene kan fremme realiseringen af de regionale udviklingsplaner ved i overensstemmelse med sektorlovgivningen at yde økonomisk støtte til kommuner og private til konkrete projekter, der understøtter udviklingsplanen. Hjemlen til at yde støtte skal således findes i sektorlovgivningen. Bestemmelsen indeholder ikke i sig selv hjemmel til at yde støtte.

Til § 10 a, stk. 7

Det er hensigten, at den regionale udviklingsplan skal indgå i grundlaget for kommuneplanerne. Forslaget om, at regionsrådet kan stille forslag til kommune- og lokalplanlægningen, skal ses i forlængelse heraf. Kommunalbestyrelsen er ikke forpligtet til at følge regionsrådets forslag, men er forpligtet til at svare regionsrådet.

Muligheden for at stille forslag til kommune- og lokalplanlægningen er en blandt flere muligheder regionsrådene kan benytte sig af for at realisere udviklingsplanen. Regionsrådenes øvrige muligheder for at realisere den regionale udviklingsplan er beskrevet under de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.

Til § 10 b

Efter den foreslåede bestemmelse skal Bornholms kommunalbestyrelse udarbejde en regional udviklingsplan for Bornholm. Bornholms kommunalbestyrelse får dog efter forslaget mulighed for at beslutte, at Bornholms Kommune skal være omfattet af den regionale udviklingsplan for Region Hovedstaden. Bornholms Kommunalbestyrelse skal senest et halvt år inde i den kommunale

valgperiode give Hovedstadens regionsråd besked, hvis Bornholms Kommunalbestyrelse ønsker, at Bornholm skal være omfattet af den regionale udviklingsplan for Region Hovedstaden. Hvis Bornholms kommunalbestyrelse udarbejder en regional udviklingsplan for Bornholm, vil kommunalbestyrelsen i relation til den regionale udviklingsplan være omfattet af reglerne om planers tilvejebringelse i kapitel 6 på lige fod med regionsrådene. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 22 (§ 22c) og nr. 28 (§ 25).

Den regionale udviklingsplan for Bornholm vil være omfattet af bestemmelsen i § 29, stk. 1, om miljøministerens indsigelse mod regionale udviklingsplaner, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

Bornholms Kommunalbestyrelses muligheder for at fremme realiseringen af den regionale udviklingsplan ved at yde økonomisk støtte vil afhænge af sektorlovgivningen.

Uafhængigt af om Bornholms Kommunalbestyrelse vælger at udarbejde en regional udviklingsplan for Bornholm, vil Bornholms Regionskommune blive hørt forud for statslige planinitiativer, der berører kommunen, jf. lovforslagets § 1, nr. 22 (§ 22a, stk. 1) om høring, ligesom Bornholms Kommunalbestyrelse på eget initiativ vil kunne fremsætte forslag til landsplanlægningen, jf. forslaget til § 22a, stk. 3.

Til nr. 14

Til § 11, stk. 1

Bestemmelsen omhandler pligten til at udarbejde kommuneplaner og svarer til den gældende lovs § 11. Det præciseres at kommuneplanen skal omfatte en periode på 12 år ligesom hidtidige regionplaner. Hovedstrukturens mere strategiske og langsigtede overvejelser kan række længere.

Til § 11, stk. 2

Bestemmelsen fastlægger i sammenhæng med forslaget til § 11 a og § 11 b de mindstekrav, kommuneplanen skal opfylde, og giver et overblik over indholdet i den fremtidige kommuneplan. Bestemmelsen sammenskriver og erstatter sammen med § 11 a og 11 b de nugældende regler i planlovens § 11, stk. 3 og 4, om kommuneplanens indhold og hovedstruktur, planlovens § 11, stk. 5, om rammer for indholdet af lokalplaner, samt planlovens § 6, stk. 3, om de emner, der skal fastsættes retningslinjer for i regionplanen.

Kommunerne får med aftalen om strukturreformen kompetence til at planlægge for de detaljerede aspekter af de nuværende regionplaner. Kommuneplanen skal efter lovforslaget fremover indeholde mål og retningslinjer for udviklingen både i byerne og det åbne land. Bestemmelsen fastsætter, at kommuneplanen som i dag består af en hovedstruktur med overordnede mål for udviklingen og arealanvendelsen i kommunen og rammer for lokalplanernes indhold for de enkelte dele af kommunen. Som noget nyt skal kommuneplanen endvidere indeholde retningslinjer for arealanvendelsen m.v. for de emner, der er nævnt i § 11 a (kommuneplankataloget).

Kommuneplanens retningslinjer kan have forskellig karakter. Retningslinjerne kan således både omfatte eksisterende og fremtidige aktiviteter og omfatte særlige beskyttelsesinteresser. Retningslinjerne kan udpege eller afgrænse arealer, der reserveres til bestemte formål, f.eks. byzone, boliger, erhverv, veje, særligt forurenende industrivirksomheder m.v. Retningslinjerne kan også udpege forskellige arealtyper, såsom naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser, særligt værdifulde landbrugsområder eller skovrejsningsområder, med tilknyttede bestemmelser om

mulighederne for ændret arealanvendelse m.v. Retningslinjerne kan endvidere bestå i fastsættelse af lokaliseringsprincipper eller -kriterier, f.eks. principper for placering af transporttunge virksomheder eller placering af kontorvirksomheder. Der kan også være tale om principper for udbygningen af den offentlige og private service forhold til kommunens byer. Endelig kan retningslinjerne bestå af bestemte målsætninger for et områdes miljøkvalitet, f.eks. det maksimalt tilladelige støjniveau i et område. (TRM: sidstnævnte bør udgå da kommunerne derved kan fastsætte et bestemt tilladeligt støjniveau for statslig infrastruktur)

Efter forslaget skal kommuneplanen fortsat indeholde en hovedstruktur. Hovedstrukturen skal give en samlet beskrivelse af de overordnede mål for udviklingen og arealanvendelsen i kommunen, både for så vidt angår udviklingen i byzonen, landzonen og sommerhusområder. Kommuneplanens hovedstruktur omfatter således hele kommunens geografiske område.

Hovedstrukturen kan f.eks. i tekst og give et overblik over planens indhold og være indgangen til kommuneplanens mere detaljerede indhold.

Efter forslaget kan emnerne i kommuneplankataloget behandles på såvel overordnet niveau som på et mere detaljeret niveau. Der er ikke med forslaget tilsigtet en begrænsning i kommunernes frihed til at disponere kommuneplanen. Der er således med forslaget intet til hinder for, at hovedstrukturen indeholder overordnede retningslinjer for de i § 11 a indeholdte emner, eller at kommuneplanen, hvis det findes hensigtsmæssigt, f.eks. opdeles i en hovedstruktur, en retningslinjedel og en rammedel, eller at kommuneplanens retningslinjer opdeles efter katalogets emner, som regionplanerne i dag. Det afgørende er, at kommunalbestyrelsen forholder sig til alle emner i emnekataloget, og at retningslinjerne i deres arealdisponering på en hensigtsmæssig måde dækker hele kommunens areal. Retningslinjerne skal være så præcise, at der ikke kan være tvivl om indholdet. De skal kunne danne grundlag for den efterfølgende administration.

Kommuneplanens retningslinjer for det åbne land vil udgøre grundlaget for kommunernes administration af planlovens landzonebestemmelser og for kommunernes administration af de foreslåede fremtidige kompetencer indenfor bl.a. natur-, miljø- og vejlovgivningen, der er en følge af kommunalreformen.

Kommuneplanens rammer for indholdet af lokalplaner er afgørende for kommunens kompetence til at udarbejde lokalplaner. Der skal derfor foreligge rammer for de områder, hvor der forventes gennemført lokalplanlægning. Hertil kommer, at kommunalbestyrelserne inden for byzoner og sommerhusområder skal kunne modsætte sig opførelse af bebyggelse eller ændret anvendelse af bebyggelse eller ubebyggede arealer, når bebyggelsen eller anvendelsen er i strid med bestemmelser i kommuneplanens rammedel.

Til § 11, stk. 3

Bestemmelsen præciserer, at kommuneplanen skal indeholde kort, der viser de afgrænsede områder, der knytter sig til kommuneplanens retningslinjer og rammer. Kortet er sammen med kommuneplanens hovedstruktur, retningslinjerne og rammerne for lokalplaner bindende for kommunalbestyrelsen, som skal virke for planens gennemførelse, herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af anden lovgivning.

Til § 11, stk. 4

Bestemmelsen svarer til § 6, stk. 2, og § 11, stk. 2, men er omskrevet bl.a. på baggrund af de foreslåede nye regler om regionale udviklingsplaner. Kommuneplanen må efter forslaget således ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan.

Kommuneplanen må i overensstemmelse med de eksisterende regler ikke stride mod regler eller beslutninger efter § 3 (landsplandirektiver). På baggrund af forslaget til den nye bestemmelse i § 5 e om planlægning for større butikker og butiksområder er bestemmelsen foreslået suppleret, således at kommuneplanen ikke må stride mod miljøministerens regler efter § 5 e.

Efter de eksisterende regler må kommuneplanen ikke stride mod en vandplan eller en natura 2000-plan. Det foreslås, at det tilføjes, at kommuneplanen ikke må stride imod handleplaner for realiseringen af disse planer jf. lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. Det foreslås endvidere, at kommuneplanen ikke må stride mod en råstofplan, jf. § 5 a i lov om råstoffer. Baggrunden herfor er forslaget til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder og forslaget til lov om ændring af lov om råstoffer, der fremsættes samtidigt med dette lovforslag.

Til § 11 a

Efter de gældende regler i planlovens § 11, stk. 3 og 4, skal kommuneplanen indeholde en hovedstruktur, der angiver de overordnede mål for udvikling og arealanvendelse i hele kommunen, herunder udbygningen med boliger og arbejdspladser, trafikbetjening, serviceforsyning, kolonihaveområder og andre rekreative områder. Planlovens § 6, stk. 3, bestemmer, at regionplanen på grundlag af en samlet vurdering af udviklingen skal indeholde retningslinjer for en række emner. § 6 a indeholder særlige regler for regionplanlægning i kystnærhedszonen. Disse bestemmelser erstattes af de foreslåede bestemmelser i § 11 a.

Det fremgår af aftalen om strukturreformen, at hensigten er at fastholde nuværende mål for udviklingen. Af den foreslåede bestemmelse fremgår, hvilke emner, der skal behandles og fastsættes retningslinjer for i kommuneplanen.

Bemærkninger til emnekatalogets enkelte punkter:

Nr. 1

Udlægning af arealer til byzoner og sommerhusområder

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6, stk. 3, nr. 1, hvorefter en regionplan skal indeholde retningslinjer for afgrænsningen af byzoner og sommerhusområder. Retningslinjerne skal fastsættes ud fra overvejelser om det samlede arealforbrug i planperioden til byformål og byvækstens fordeling mellem kommunerne. Efter forslaget skal kommuneplanen fremover indeholde tilsvarende retningslinjer.

Ved afgrænsningen skal der tages hensyn til de øvrige interesser, der er i området, og der må lægges vægt på en hensigtsmæssig udnyttelse af investeringer i f.eks. trafik- og serviceforsyning. Al fremtidig byvækst – både erhvervs- og boligområder m.m. – bør placeres i byzone i eksisterende byer eller i direkte tilknytning hertil. Ønskes et areal overført til byzone eller sommerhusområde sker dette fortsat ved lokalplanlægning. Tilbageførsel af arealer fra byzone eller sommerhusområde sker på baggrund af de eksisterende regler i planlovens kapitel 10.

Nr. 2

Beliggenheden af områder til forskellige byformål f.eks. boligformål, erhvervsformål, beliggenheden af offentlige institutioner, serviceformål, byomdannelsesområder m.v. Bestemmelsen svarer til dele af planlovens § 11, stk. 4. Det er almindelig praksis, at kommuneplanens hovedstruktur på et eller flere oversigtskort med tilhørende tekst og retningslinjer angiver arealanvendelser i kommunens byzoneområder. Kommuneplanen skal ifølge forslaget indeholde retningslinjer for beliggenheden af arealer til forskellige byfunktioner som boliger, erhverv, offentlige institutioner, service og byomdannelsesområder. Det kan ske i kommuneplanens hovedstruktur med tilhørende retningslinjer, eller andre steder i kommuneplanen, hvis det findes mest hensigtsmæssigt.

Nr. 3

Den kommunale detailhandelsstruktur, herunder afgrænsning af den centrale del af en by eller bydel og eventuelle aflastningsområder, samt fastsættelse af det maksimale bruttoetageareal til butikksformål og maksimale bruttoetagearealer for de enkelte butikker i de enkelte områder jf. §§ 5 c - 5 e.

Bestemmelsen er en redaktionel ændring af indholdet i planlovens § 6 stk. 3, nr. 5, § 6 b og dele af § 11, stk. 4. Bestemmelsen skal sikre, at der på baggrund af en samlet vurdering af udviklingen i kommunen udarbejdes retningslinjer for den kommunale detailhandelsstruktur.

Den kommunale detailhandelsstruktur kan f.eks. beskrives i kommuneplanens hovedstruktur ved fastlæggelse af målene for udviklingen i kommunens byer og bydele og retningslinjer for de hertil knyttede muligheder for at planlægge for nye butikker. Kommunerne skal fortsat fastlægge de overordnede mål for udviklingen i de enkelte områder til butikksformål.

Kommuneplanen skal afgrænse beliggenheden af den centrale del af en by og den centrale del af en bydel i store byer og i sammenhængende byområder i hovedstadsområdet, jf. § 5 d, stk. 1. Kommuneplanen skal desuden afgrænse eventuelle bydelscentre, jf. § 5 d, stk. 2, nr. 2, og eventuelle aflastningsområder, jf. § 5 d, stk. 2, nr. 4.

Kommuneplanen skal endvidere fastsætte det maksimale bruttoetageareal til butikksformål i de enkelte områder og fastsætte det maksimale bruttoetageareal for de enkelte butikker i områderne.

Der skal endvidere fastsættes rammer for lokalplaner for alle områder til butikksformål efter bestemmelserne i forslaget til § 11 b, stk. 1, nr. 6.

Kommunernes planlægning til butikksformål skal ske inden for rammerne af de fastsatte regler efter § 5 e og inden for de eksisterende regler i kapitel 2 b om planlægning til butikksformål.

Planloven indeholder i en række krav til kommuneplanens redegørelse for den del af kommuneplanen, der indeholder rammer for forsyningen med butikker. Herunder bestemmelser om oplysning om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker og 1.500 m² for udvalgsvarebutikker. Der foreslås ingen ændring af disse bestemmelser.

Nr. 4

Beliggenheden af trafik anlæg

Bestemmelsen er en redaktionel sammenskrivning af indholdet i planlovens § 6, stk. 3, nr. 2, og dele af § 11, stk. 4. Regionplanerne skal efter de eksisterende regler indeholde retningslinjer for den regionale infrastruktur, herunder veje, jernbaner, havne og flyvepladser. Kommuneplanens hovedstruktur skal efter de gældende regler indeholde en beskrivelse af trafikbetjeningen i hele kommunen. Heri angives det eksisterende vej- sti- og banenet og eventuelle havnefunktioner og flyvepladser samt udbygningsmålene for trafik anlæggene og betjeningen med kollektive trafikmidler.

De nuværende ca. 10.000 km amtsveje fordeles ifølge strukturaftalen mellem kommunerne og staten på grundlag af objektive kriterier. Hovedparten af de nuværende amtsveje overgår til kommunerne.

Kommunerne får fremover ansvaret for planlægning af alle lokale trafik anlæg. Statslige trafik anlæg planlægges af staten i form af regler eller beslutninger efter planlovens § 3 (landsplandirektiver) eller efter regler i særlovgivningen.

Efter forslag til lov om trafik selskaber skal staten mindst hvert 4. år udarbejde en trafik plan for den statslige jernbanetraffiks omfang og serviceniveau. I planen redegøres for statens overvejelser, og statens prioriteringer synliggøres.

Efter forslag til lov om trafik selskaber skal der i hver region oprettes et eller flere trafik selskaber. Hver kommune deltager i et trafik selskab. Trafik selskaberne får det samlede ansvar for den lokale og regionale busdrift samt de privatbaner, der ikke overgår til statsligt niveau. Hvert trafik selskab får ansvaret for planlægning af offentlig service trafik inden for trafik selskabets område og herudover pligt til at udarbejde trafik planer. Ved offentlig service forstås trafik, som private virksomheder ikke ville påtage sig i egen forretningsmæssig interesse eller i hvert fald ikke i samme omfang eller på samme vilkår.

Trafik selskabernes planlægning udgør en væsentlig forudsætning for kommunernes udbygningsplaner.

Nr. 5

Beliggenheden af tekniske anlæg

Bestemmelsen svarer til sidste led af planlovens § 6, stk. 3, nr. 2, dog er ordet "større" udeladt. Kommunerne skal efter de gældende regler planlægge for placeringen af de mindre tekniske anlæg. Regionplanerne indeholder i dag retningslinjer for placering af bl.a. energiforsyningsanlæg, vindmøller og større affaldsbehandlingsanlæg. Kommunerne skal efter de gældende regler i § 11, stk. 5, nr. 6, fastsætte rammebestemmelser for placering af tekniske anlæg.

Kommuneplanen skal efter bestemmelsen udpege arealer til forskellige tekniske anlæg og fastsætte retningslinjer herfor. For de tekniske anlæg, der forudsætter en efterfølgende lokalplanlægning skal der forsat efter de gældende regler fastsættes bestemmelser i kommuneplanens rammer for lokalplanlægning. Visse tekniske anlæg forudsætter ikke lokalplanlægning, men kan udlægges efter regler i særlovgivningen, f.eks. udlægning af veje. Her sikrer bestemmelsen, at kommuneplanen også indeholder retningslinjer for disse anlæg.

Efter aftalen om strukturreformen skal staten varetage planlægningen af anlæg af national og regional betydning med indspil til planlægningen fra kommunerne og regionerne. Det gælder f.eks. større tekniske anlæg, der strække sig gennem flere kommuner, risikoanlæg og andre tekniske anlæg, hvor staten har VVM-kompetencen og godkendelseskompetencen efter miljøbeskyttelseslovgivningen og vanskeligt lokaliserbare anlæg, der i dag bliver sikret gennem regionplanlægningen f.eks. større affaldsbehandlingsanlæg.

Nr. 6

Beliggenheden af områder til virksomheder m.v. hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav

Bestemmelsen er enslydende med planlovens § 6, stk. 3, nr. 3. Virksomhed, der er omfattet af denne bestemmelse, er f.eks. forurenende industrivirksomhed, rensningsanlæg, affaldsbehandlingsanlæg, motorbaner, knallertbaner, skydebaner og forsvarets øvelsespladser, samt skyde- og øvelsesterræner. En del af disse virksomheder er omfattet af Miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om godkendelse af særligt forurenende virksomhed samt af den foreslåede nye § 11 g (VVM-pligtige anlæg).

Udviklingen inden for forureningsbegrænsende foranstaltninger og renere teknologi gør, at mange virksomheder kan reducere eventuelle emissioner og dermed begrænse deres påvirkning af de umiddelbare omgivelser. Sådanne virksomheder med ingen eller få emissioner bør placeres i byområder, enten integreret med andre byfunktioner eller i særlige erhvervsområder. Der vil dog fortsat i begrænset omfang være virksomheder og anlæg, der ikke kan placeres i byernes erhvervsområder, eller som har behov for en særlig beliggenhed uden for byerne.

Regionplanerne har hidtil indeholdt udlægning af et eller flere områder, hvor der kan placeres virksomhed med særlige beliggenhedskrav. Der vil således næppe være behov for at udpege nye arealer til virksomhed med særlige beliggenhedskrav i alle kommuner. Bestemmelsen sikrer, at kommunen beslutter, om der er egnede arealer, og om der skal udlægges arealer til disse virksomhedstyper.

Udpegning af arealer til de omhandlede virksomheder kan ske som en konkret arealudpegning eller som kriterier for lokaliseringen på grundlag af forskellige beskyttelseshensyn, f.eks. grundvandsbeskyttelse, vandforsyning, luftforurening, affaldsbortskaffelse, beskyttelse af overfladevand, spildevandsafledning, trafikale forhold og støj. Arealer til virksomheder med særlige beliggenhedskrav skal forbeholdes de anlæg og virksomheder, der ikke kan placeres andre steder.

Nr. 7

Beliggenheden af de i § 11 g nævnte anlæg

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6 stk. 3, nr. 4. Bestemmelsen vedrører VVM-pligtige anlæg. Der henvises til bemærkningerne til §§ 11 g – 11 i.

Nr. 8

Sikring af, at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse, medmindre den fremtidige anvendelse kan sikres mod støjgener, jf. § 15 a

Den nugældende § 10 i bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelsen) indeholder krav til retningslinjer i regionplanen til sikring af, at støjbelastede arealer i landzone ikke udlægges til støjfølsom anvendelse. Et krav om at kommuneplanerne skulle indeholde retningslinier til sikring af, at støjbelastede arealer i byzone og sommerhusområder ikke udlægges til støjfølsom anvendelse, medmindre der i lokalplanen

fastsættes bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger, indgik tidligere i samlebekendtgørelsen. I forbindelse med vedtagelse af planlovens regler om byomdannelse i 2003 blev bestemmelserne delvist indskrevet i planlovens § 15 a vedrørende lokalplaner og samtidig ophævet i samlebekendtgørelsen (Lov nr. 440 af 10. juni 2003 om ændring af lov om planlægning (Byomdannelse)), lovforslag nr. 103 FT 2002-03: 3878, 10049, Tillæg A 2345, 2329, Tillæg B 706, 929, 1271, Tillæg C 489. Efter forslaget skal kommuneplanen fremover indeholde retningslinier til sikring af, at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse, medmindre den fremtidige anvendelse kan sikres mod støj ved etablering af afskærmningsforanstaltninger. Bestemmelse vil gælde for kommuneplanlægningen både i landzone, byzone og sommerhusområder.

Nr. 9

Beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder kolonihaveområder og andre rekreative områder

Der er tale om en redaktionel sammenskrivning af planlovens § 6, stk. 3, nr. 10 og dele af § 11, stk. 4. Efter § 6, stk. 3, nr. 10, skal regionplanen indeholde retningslinjer for beliggenheden af arealer til fritidsformål. Ved arealer til fritidsformål forstås – udover sommerhusområder, som er særligt nævnt i nr. 1 - områder til feriehoteller, feriecentre, campingpladser o. lign., områder til lystbådehavne, idrætsanlæg og andre friluftaktiviteter, herunder golfbaner. Bestemmelsen har desuden udgjort grundlaget for, at den hidtidige regionplanlægning i vid udstrækning har indeholdt strategier for friluftslivet, herunder strategier og planlægning for områder til rekreativ udfoldelse og færdselsmuligheder ad vandre-, cykel- og rideruter og reduktion af især større trafik anlægs barrierevirkning for den rekreative adgang til og i landskabet. Denne praksis forudsættes videreført i kommuneplanlægningen.

Efter planlovens § 11, stk. 4, skal hovedstrukturen i kommuneplanen angive de overordnede mål for udvikling og arealanvendelse i kommunen, herunder for så vidt angår kolonihaveområder og andre rekreative områder. Ved kolonihaver forstås havelodder, der er omfattet af lov om kolonihaver, jf. planlovens § 11 c, stk. 2. Der er ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer.

Nr. 10

Varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser, herunder udpegningen og sikringen af særligt værdifulde landbrugsområder.

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6, stk. 3, nr. 6.

Varetagelsen af jordbrugsmæssige interesser har siden 1977 været en del af region- og kommuneplanlægningen med henblik på, at varetage de jordbrugsmæssige arealinteresser, herunder især sikring af arealer til jordbrugsformål i forhold til byvækst og andre arealkrævende dispositioner.

I 1978 blev der skabt lovgrundlag for at udarbejde landbrugsplaner i medfør af landbrugslovgivningen. Grundlaget herfor er fastholdt i den gældende lovgivning (Lov nr. 435 af 9. juni 2004 om landbrugsejendomme) lovforslag nr. 113 FT 2003-04: 4552, 10472, 10975, Tillæg A 4011, 3946, Tillæg B 1380, Tillæg C 685. I medfør af den eksisterende lov om landbrugsejendomme skal amtsrådet/Bornholms Kommunalbestyrelse således mindst én gang i hver

valgperiode i samarbejde med kommunalbestyrelserne udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene. Analyserne skal sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i region-, kommune- og lokalplanlægningen. Analyserne danner grundlag for udpegning af de særlig værdifulde landbrugsområder i regionplanerne med henblik på at sikre disse områder. Sikringen af områderne indebærer at de forbeholdes jordbrugsmæssig anvendelse, og at jordbruget i disse områder får mulighed for en hensigtsmæssig udvikling og øget sikkerhed for foretagne investeringer.

Kravet om at der gennemføres analyser for jordbrugserhvervet fastholdes i den fremtidige lovgivning om landbrugsejendomme. I forslag til lov om ændring af jordfordelingsloven, landdistriktsstøtteloven, lov om drift af landbrugsjorder og forskellige andre love på Fødevarerministeriets område, som fremsættes samtidig med dette lovforslag, foreslås det, at opgaven henlægges til kommunalbestyrelserne. Analyserne foretages mindst én gang i hver valgperiode. Formålet med analyserne er at sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i kommune- og lokalplanlægningen. Retningslinjer for varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser indgår efter lovforslaget i kommuneplanen.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11 b, stk. 2.

Nr. 11

Beliggenheden af skovrejsningsområder og områder, hvor skovtilplantning er uønsket

Nr. 11 er enslydende med planlovens § 6, stk. 3, nr. 7. Kravet om en regionplanudpegning af skovrejsningsområder og af områder, hvor skovtilplantning er uønsket, har til formål at udlægge arealer, hvor der ud fra en samfundsmæssig helhedsbetragtning vil være mest hensigtsmæssigt at plante ny skov, henholdsvis hvor skov er uønsket. Udpegningerne i regionplanerne er retningsgivende for administrationen af en lang række love, herunder skovloven og landbrugslovgivningen.

Skovrejsningen skal tjene en række formål, herunder at forøge træproduktionen, fremme hensynet til friluftsliv, biodiversitet og miljøbeskyttelse. Tre formål med skovrejsningen har fået forøget vægt. Det er skovrejsning med henblik på at beskytte grundvands- og drikkevandsressourcerne, fremme af bynære friluftsmuligheder og fremme af den biologiske mangfoldighed.

Udpegning af områder, hvor skovtilplantning er uønsket, sker med henblik på at sikre, at natur- og landskabsværdier, der ikke er forenelig med skov, friholdes for skovtilplantning.

Disse formål varetages efter lovforslaget fremover i kommuneplanen.

Nr. 12

Lavbundsarealer, herunder beliggenheden af lavbundsarealer, der kan genoprettes som vådområder

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6, stk. 3, nr. 9, dog således at det præciseres, at kommuneplanen udover at udpege beliggenheden tillige skal rumme retningslinjer for lavbundsarealer. Det skal ses i lyset af, at regionplanerne i dag indeholder en kortlægning af lavbundsarealer, ligesom de indeholder retningslinjer om, at byggeri og anlæg så vidt muligt skal undgås på lavbundsarealer. Det foreslås, at retningslinjer for lavbundsarealer indgår i kommuneplanen. Ved genopretning af vådområder forstås genskabelse af den naturlige hydrologi i

større samlede områder, så der over tid genskabes naturtyper som moser, sumpskove, rørskove, lavvandede søer, naturlige vandløb og våde bredarealer.

Nr. 13

Varetagelsen af naturbeskyttelsesinteresserne, herunder beliggenheden af naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser, økologiske forbindelser samt af potentielle naturområder og potentielle økologiske forbindelser

Nr. 14

Sikring af kulturhistoriske bevaringsværdier, herunder for beliggenheden af værdifulde kulturmiljøer og andre væsentlige kulturhistoriske bevaringsværdier

Nr. 15

Varetagelsen af landskabelige bevaringsværdier og beliggenheden af områder med landskabelig værdi, herunder større, sammenhængende landskaber

Nr. 16

Sikring af geologiske bevaringsværdier, herunder for beliggenheden af områder med særlig geologisk værdi,

Nr.13 – 16 er en omskrivning af § 6, stk. 3, nr. 8, hvorefter regionplanerne skal indeholde retningslinjer for varetagelsen af bevaringsværdier og naturbeskyttelsesinteresser i det åbne land, herunder udpegningen og sikringen af naturområder med særlige beskyttelsesinteresser. Det foreslås præciseret, at naturbeskyttelseinteresser og bevaringsværdier omfatter natur, herunder de økologiske forbindelser, landskab, kulturhistorie og geologi. Bestemmelserne i nr. 13 - 16 lovfæster praksis fra de eksisterende regionplaner med henblik på at fastholde de nuværende mål for udviklingen. Samtidig er der foretaget en ændring, således at bestemmelserne omfatter både det åbne land og byerne i overensstemmelse med, at kommunerne overtager plankompetencen på tværs af det åbne land og byerne.

For så vidt angår naturbeskyttelsesinteresserne har Miljøministeriet på baggrund af amternes hidtidige arbejde og de internationale forpligtelser udviklet en metode til at gennemføre en naturplanlægning baseret på opdeling af naturområder efter deres kvalitet samt udpegning af arealer med potentielle naturkvaliteter og økologiske forbindelser. Naturplanlægningen er et velegnet instrument som grundlag for en prioritering af den konkrete naturforvaltningsindsats, f.eks. naturgenopretning, naturpleje og forvaltning af forskellige tilskudsordninger til varetagelse af naturhensyn, herunder især tilskudsordningerne under de miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (de såkaldte MVJ-ordninger). Naturplanlægningen giver også et mere præcist grundlag for varetagelsen af naturbeskyttelsesinteresser i forbindelse med administrationen af gældende lovgivning. Tilrettelæggelsen af naturplanlægningen og målfastlæggelsen for naturbeskyttelsen vil skulle spille tæt sammen med overvågningsprogrammet NOVANA, ligesom den vil skulle ses i sammenhæng med de forudsætninger for kommuneplanlægningen, der følger af natura 2000-planer i de internationale naturbeskyttelsesområder og vandplaner efter miljømålsloven. Med særlige naturbeskyttelsesinteresser menes Natura 2000-områder, generelt beskyttede naturområder efter naturbeskyttelseslovens § 3, klitfredede områder og naturfredede områder. Potentielle naturområder er områder, hvor det er muligt at genskabe værdifulde levesteder for vilde planter og dyr, jf. også bemærkningerne til forslagene til nr. 11 og 12. Potentielle naturområder kan også være

områder, som kan retableres som natur for at skabe større sammenhængende naturområder, eller hvor økologiske forbindelser kan etableres eller forbedres.

De kulturhistoriske bevaringsværdier knytter sig til sporene efter menneskers virksomhed i det åbne land og byerne fra forhistorisk tid og frem til nyeste tid. Mange steder opleves sammenhængende kulturhistoriske helheder, såkaldte kulturmiljøer. Ved et kulturmiljø forstås et geografisk afgrænset område, som ved sin fremtræden afspejler væsentlige træk af den samfundsmæssige udvikling. De værdifulde kulturmiljøer kan række flere hundrede år tilbage og beskrive et udviklingsforløb eller, de kan illustrere en bestemt epoke.

Regionplanerne indeholder i dag retningslinier for varetagelsen af de kulturhistoriske bevaringsværdier herunder kirkeomgivelser og beliggenheden af værdifulde kulturmiljøer. Bevaringsværdierne omfatter således ikke blot enkeltstående kulturelementer som fortidsminder, bevaringsværdige bygninger og anlæg, men også helheder som en herregård med dens jordtilliggende, en jernbanestrækning med stationer eller et havne- og industriområde. Kommuneplanerne skal fremover indeholde retningslinier for sikring af disse bevaringsværdier.

Ved kortlægningen og udpegningen af kulturmiljøer har amterne anvendt "Kulturhistorien i planlægningen" også benævnt KIP-metoden, medens kortlægningen af by- og bygningsbevaringsinteresserne er sket i kommuneatlas ved brug af SAVE-systemet – Survey of Architectural Values in the Environment. I Kulturarvsstyrelsens kulturmiljøatlas er begge fremgangsmåder benyttet. Metoderne udvikles løbende blandt andet i forbindelse med udpegningen af potentielle naturparkområder.

Kulturarvsstyrelsen er i gang med at definere og udpege særlige kulturarvsarealer med kendte arkæologiske forekomster af national interesse. Udpegningen vil være afsluttet i 2005. Formålet hermed er, at henlede opmærksomheden på at en ændret arealanvendelse for eksempel i forbindelse med byggeri kan indebære krav om forudgående arkæologisk undersøgelse.

For så vidt angår de landskabelige bevaringsværdier i det åbne land har planlægningen herfor været rettet mod at bevare de værdifulde landskaber og landskabselementer, som f.eks, ådale, bakkelandskaber og kystlandskaber. Også geologiske bevaringsværdier med værdifulde geologiske landskabstræk, som åse, dale, bakker, sletter og kystområder og –kystprofiler, er varetaget gennem denne planlægning. Planlægningen har også været rettet mod at bevare uforstyrrede landskaber uberørt af byudvikling og tekniske anlæg.

Miljøministeriet har iværksat udarbejdelsen af en metode til landskabsbeskrivelse, der inddeler landet i karakterområder på baggrund af en naturgeografisk og kulturgeografisk analyse, der beskriver områdernes karakteristika, dvs. en beskrivelse af områdernes sårbarhed overfor forandring m.v. I metoden indgår desuden værdisætning af områderne og muligheden for at bruge den til handlingsplaner for det åbne land. Metoden vil kunne bruges ikke blot af kommunerne i den sammenfattende planlægning i kommunen og i enkeltsagsbehandlingen, men også af regionsrådene i den råstofplanlægning, der skal gennemføres på råstofområdet som erstatning for udpegning af råstofvindingsområder i regionplanerne.

Sikring af geologiske interesser i landskabet er i forslaget udskilt til et selvstændigt punkt, idet de udgør en særskilt interesse udover den landskabelige. Landskaber med varierende geologiske formationer og særlig geologisk værdi illustrerer landets geologiske udvikling op gennem tiden

samt de geologiske processer, og de har dermed særlig betydning for forskning og undervisning samt for offentlighedens naturforståelse.

Nr. 17

Anvendelsen af vandløb, søer og kystvande

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6, stk. 3, nr. 12.

Det har siden 1982 været et krav, at regionplanerne indeholder retningslinjer for vandkvaliteten af søer, vandløb og kystvande og siden 1989 også anvendelsen af vandløb, søer og kystvande.

I 2003 overførtes planlægningen for vandkvaliteten fra regionplanerne til vandplanlægningen i medfør af miljømålsloven (Lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven)), lovforslag nr. 15 FT 2003-04: 496, 2805, 2989, Tillæg A 467, 396, 3604, Tillæg B 215, Tillæg C 104. Dog således, at regionplanerne skulle omfatte retningslinjer for vandkvaliteten, indtil der foreligger endeligt vedtagne vandplaner. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, stk. 1.

Kravet om regionplanretningslinjer for anvendelsen af søer, vandløb og kystvande blev fastholdt og foreslås overført til kommuneplanlægningen. Retningslinjerne for anvendelsen af vandløb, søer og kystvande omfatter eksempelvis rekreativ anvendelse såsom badning, sejlads og fiskeri.

Nr. 18

Arealanvendelsen i kystnærhedszonen i overensstemmelse med bestemmelserne i § 5 a, stk. 1, og § 5 b

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6 a, stk. 1, hvorefter det påhviler regionplanmyndighederne at tilvejebringe regionale retningslinjer for kystnærhedszonen. Det foreslås, at kommuneplanerne fremover skal indeholde retningslinjer for arealanvendelsen i kystnærhedszonen. Retningslinjerne skal omfatte alle arealer i kystnærhedszonen.

Det foreslås endvidere, at eksisterende og planlagte forhold i kystnærhedszonen skal vises på et kortbilag, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11 e, stk. 2. Endvidere skal kommuneplanen ledsages af en redegørelse om den fremtidige udvikling i kystnærhedszonen og de tilgrænsende vandområder, jf. den foreslåede § 11 e, stk. 1, nr. 7.

Nr. 19

Realisering af regler eller beslutninger efter lovens § 3

Forslaget indebærer, at retningslinjer for realisering af regler eller beslutninger efter lovens § 3, som efter planlovens § 6, stk. 3, nr. 13, fastsættes i regionplanen, fremover vil skulle fastsættes i kommuneplanen.

Til § 11 b, stk. 1

Bestemmelsen svarer til planlovens § 11, stk. 5. Der skal fortsat fastsættes rammer for indholdet af lokalplaner for de områder, hvor der forventes gennemført en lokalplanlægning. Nr. 6 er ny. Der er alene tale om en redaktionel indskrivning af den gældende lovs § 11 b om indholdet af lokalplaner for butikker i bestemmelsen. Rammerne kan indeholde retningslinjer for andre forhold af betydning for arealanvendelsen og bebyggelsen i kommunen, såfremt disse er begrundet i planlægningsmæssige hensyn og omhandler kommunale forhold, jf. forslaget til § 11 b, stk. 2.

Til § 11b, stk. 2

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6, stk. 5, og § 11, stk. 6.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at kommuneplanen også kan regulere andre forhold end de, der er udtrykkeligt nævnt i § 11 a og § 11 b.

Efter de gældende regler har amtsråd og kommunalbestyrelser mulighed for at varetage landbrugsmæssige interesser, herunder f.eks. investeringssikkerhed ved at udpege arealer til lokalisering af landbrugets driftsbygninger og -anlæg inden for de udpegede særligt værdifulde landbrugsområder. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at kommuneplanerne kan omfatte en udpegning af arealer til lokalisering af landbrugets driftsbygninger og -anlæg inden for de særligt værdifulde landbrugsområder.

Den foreslåede præcisering i bestemmelsen understreger kommunalbestyrelsens mulighed for at varetage hensynet til landskab, natur og bosætning gennem en planlægning for lokalisering af landbrugsbyggeri i de særligt værdifulde landbrugsområder, der ofte er af regional udstrækning og betydning.

Det er samtidig en mulighed, som kommunalbestyrelsen kan vælge at anvende til at imødegå konflikter mellem landbrugsbyggeri og naboer, landskab og natur. En udpegning af arealer til fremtidig landbrugsbyggeri og -anlæg vil således kunne konkretisere kommunalbestyrelsens administrationsgrundlag for landzonereglerne i planloven for landbrugsbyggeri, der kræver landzonetilladelse, f.eks. fordi det antager industriel karakter. Samtidig vil udpegningen kunne tjene som en vigtig borgerinformation om områder, hvor der i fremtiden må forventes at komme nyt landbrugsbyggeri og -produktion.

Den gældende lovs præcisering af, at kommuneplanen kan angive bevaringsværdige bygninger er udgået af bestemmelsen i konsekvens af forslaget til § 11 a, nr. 14 (Sikring af kulturhistoriske bevaringsværdier m.v.).

Til § 11 e, stk. 1

Bestemmelsen er en udbygning og eksemplificering af, hvad redegørelsen efter den gældende lovs § 11, stk. 7; som minimum skal indeholde og svarer desuden i det væsentlige til planlovens § 6, stk. 6, om redegørelsen for regionplanens forudsætninger. Som en forenkling af bestemmelsen i planlovens § 11, stk. 7, udgår, at redegørelsen skal omfatte den hidtil udførte planlægning, idet en sådan pligt følger af planlovens § 23 a om kommuneplanstrategien. Redegørelsen for planens forudsætninger udgør kommuneplanens baggrundsmateriale. Der er ikke tilsigtet ændringer i redegørelsens retsvirkninger i forhold til gældende ret.

Nr. 1 svarer til planlovens § 11, stk. 7, og bestemmer, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse.

Nr. 2 præciserer, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om, hvordan planen forholder sig til den regionale udviklingsplan og den vedtagne strategi for udviklingen, jf. lovens § 23 a.

Nr. 3 er ny. Det er fundet hensigtsmæssigt i lovens tekst at bestemme, at redegørelsen for kommuneplanen skal indeholde oplysninger om blandt andet naturbeskyttelseslovens bygge- og beskyttelseslinjer, beskyttede naturområder og beskyttede sten- og jorddiger og om tekniske anlæg

såsom højspændingsanlæg og vejudlæg fastlagt i anlægslove med videre. De relevante oplysninger vil kunne gives som en tekst suppleret med kortbilag.

Nr. 4 svarer til planlovens § 6, stk. 6. Vandplanen og Natura 2000-planen bliver en bindende forudsætning for kommuneplanlægningen og anden planlægning. Det er hensigtsmæssigt for andre myndigheder og borgerne, at de relevante bestemmelser for arealanvendelsen i vandplanen og Natura 2000-planen fremgår af redegørelsen for kommuneplanens forudsætninger. Det foreslås derfor, at kravet til redegørelsen for regionplanens forudsætninger bliver et krav til redegørelsen for kommuneplanens forudsætninger. Dvs. at kommuneplanens redegørelse skal indeholde oplysning om de bestemmelser i vandplanen og Natura 2000-planen, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for kommunens geografiske område. De relevante oplysninger vil kunne gives som en tekst suppleret med kortbilag.

Nr. 5 er ny og er en konsekvens af forslaget til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, der i lovforslagets § 31 a og § 46 a introducerer bindende handleplaner for kommunernes realisering af vandplanen og Natura 2000-planen. Det foreslås, at redegørelsen i relevant omfang skal indeholde oplysninger om disse handleplaner.

Nr. 6 er ny og er en konsekvens af forslaget til lov om ændring af lov om råstoffer. Efter den nye § 5 a i lov om råstoffer skal regionsrådene udarbejde en råstofplan, der beskriver de områder, hvor kommunalbestyrelsen vil kunne meddele tilladelse til råstofindvinding. Tilladelse til råstofindvinding kan derefter som udgangspunkt kun meddeles for de udpegede områder. Det foreslås, at redegørelsen i relevant omfang skal indeholde oplysninger om råstofplanen.

Nr. 7 svarer til 2. pkt. i planlovens § 6 a, stk. 3.

Nr. 8 er ny. Forslaget om, at redegørelsen tillige skal omfatte planens sammenhæng til nabokommunernes planlægning tilsigter at sikre, at tværkommunal koordinering af byggeri, arealinteresser, infrastruktur anlæg m.v. der rækker over kommunegrænsen indtænkes i kommuneplanprocessen. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget til § 29 b, hvorefter en kommunalbestyrelse kan fremsætte indsigelse mod en nabokommunes planforslag, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling.

Nr. 9 er ny. Forslaget om, at redegørelsen skal omfatte planens sammenhæng til planlægning om offentlig servicetrafik skal sikre, at den kommunale arealdisponering har en sammenhæng til den kollektive trafikbetjening.

Til § 11 e, stk. 2

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6 a, stk. 3, 1. pkt.

Til § 11 e, stk. 3

Bestemmelsen svarer til planlovens § 6 stk. 7. Der henvises til bemærkningerne til §§ 11 g – 11 i.

Til § 11 e, stk. 4

Bestemmelsen er enslydende med planlovens § 11, stk. 8.

Til § 11 g - 11 i

VVM-reglerne er for anlæg på land en del af regionplanlægningen, hvilket bl.a. indebærer, at regionplanmyndigheden er VVM-myndighed. Det vil sige HUR i hovedstadsregionen og for resten af landet amterne/Bornholms regionskommune. (Lov nr. 368 af 2. juni 1999 om ændring af lov om planlægning (VVM-regler m.v.)), lovforslag nr. 134 FT 1998-99: 2831, 6812, 7131, Tillæg A 3209, 3178, Tillæg B 881, 1254, Tillæg C 720.

VVM-direktivet stiller krav om, at der skal foreligge en redegørelse om miljøpåvirkningerne i bred forstand for alle projekter, som må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt. En række projekter er efter VVM-direktivet obligatorisk VVM-pligtige, mens der for en lang række andre projekter skal gennemføres en såkaldt screening med udgangspunkt i det konkrete projekt med henblik på at vurdere, om projektet må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt, og således er VVM-pligtigt. For alle de VVM-pligtige projekter gælder endvidere efter VVM-direktivet, at de skal være reguleret af en tilladelse.

VVM-direktivets procedurekrav er implementeret via regler i planloven og samlebekendtgørelsen med krav om regionplantillæg med retningslinjer for det pågældende anlæg. VVM-proceduren indledes med indkaldelse af ideer og forslag fra offentligheden. Bl.a. på grundlag heraf udarbejdes en redegørelse for anlæggets miljømæssige konsekvenser og et planforslag. Såvel redegørelse som planforslag offentliggøres og sendes samtidig til berørte myndigheder med en høringsfrist på mindst 8 uger. I høringsperioden har miljøministeren mulighed for at gøre indsigelse mod planforslaget – den såkaldte "veto-ret". Efter udløbet af høringsperioden og under forudsætning af, at miljøministeren ikke har gjort indsigelse mod planforslaget, kan regionplanmyndigheden endeligt vedtage planforslaget, hvorefter de for anlægget nødvendige miljøgodkendelser og tilladelser kan gives. Såfremt regionplanmyndigheden beslutter ikke at vedtage planforslaget endeligt, kan der ikke gives godkendelse eller tilladelse til anlægget.

For så vidt angår kravet om en forudgående tilladelse, er dette implementeret i planlovens § 6 c, og samlebekendtgørelsens § 8, stk. 1, (bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning med senere ændringer) som stiller krav om en såkaldt VVM-tilladelse efter planloven. Ifølge bekendtgørelsens § 8, stk. 3, er de anlæg, der er omfattet af bl.a. bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed (efter miljøbeskyttelsesloven), undtaget fra kravet om VVM-tilladelse. Dvs., at hvis anlægget f.eks. skal have en miljøgodkendelse, behøver det ikke en VVM-tilladelse efter de gældende regler.

Lovforslaget indebærer en parallelforskydning af VVM-reglerne fra regionplanniveauet til kommuneplanniveauet, og lovforslagets sigte er alene at gennemføre de ændringer, der er nødvendige som opfølgning på kommunalreformen.

Ved forslaget ændres der ikke i VVM-proceduren bortset fra, at kommunerne kommer til at overtage regionplanmyndighedens opgaver. Dog med den undtagelse, at der gives hjemmel til, at ministeren overtager kommunernes opgaver og beføjelser således at statslige infrastrukturprojekter, og infrastrukturprojekter af national interesse, samt de største og mest komplicerede anlæg, som staten forventes at skulle være miljøgodkendelsesmyndighed for, overføres til en statslig VVM-procedure, hvor ministeren overtager kommunernes opgaver og beføjelser. Den statslige VVM-procedure gennemføres i et samarbejde med de relevante sektorministerier.

VVM-reglerne findes i den gældende lov i § 6, stk. 3, nr. 4, og stk. 7, § 6 c og § 8. I lovforslaget findes VVM-reglerne i §§ 11 g – 11 i, § 11 a, nr. 7, og § 11 e, stk. 3. Herudover findes i planlovens § 5, stk. 3, § 7 og § 7 a bestemmelser om oplysningspligt i VVM-sager. Disse bestemmelser videreføres i § 57 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 46. Regler om tilsyn og klage i relation til VVM-reglerne findes i lovens § 51 og § 58, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41 og 47.

Til § 11 g

Bestemmelsen i § 11 g svarer indholdsmæssigt til planlovens § 6 c med de ændringer, som følger af den foreslåede ændring af opgavefordelingen i forbindelse med kommunalreformen. Ordene ”større enkeltanlæg” er dog ændret til ”enkeltanlæg” for at præcisere den gældende retstilstand.

Baggrunden herfor er, at VVM-direktivets kriterium for, om et anlæg er VVM-pligtigt, ikke alene er størrelsen, men om anlægget må antages at påvirke miljøet væsentligt. Der er således ikke tale om en realitetsændring.

§ 11 g, stk. 2, fastlægger i loven procedurer for tilvejebringelse af retningslinjer i kommuneplanen svarende til de gældende bestemmelser for tilvejebringelse af regionplantillæg, jf. planlovens § 22, stk. 2.

§ 11 g, stk. 3 og 4, svarer til lovens § 6 c, stk. 2 og 3.

Til § 11 h

§ 11 h svarer til lovens § 8.

Til § 11 i, stk. 1

Efter de gældende regler har miljøministeren mulighed for undtagelsesvis at overtage regionplanmyndighedens VVM-kompetence. Dette sker i så fald efter planlovens § 3, hvorefter ministeren i særlige tilfælde i sager, der har større betydning, kan overtage regionplanmyndighedens beføjelser.

Forslaget muliggør, at miljøministeren kan fastlægge, hvilke anlægstyper kommunerne skal være VVM-myndighed for, og hvilke ministeren skal behandle. Sigtet er, at ministeren vil tage sig af de særligt komplicerede virksomheder, og i overensstemmelse med aftalegrundlaget, de overordnede statslige infrastrukturanlæg. Den nærmere udpegning af de særligt komplicerede virksomheder vil ske på grundlag af den indstilling, der afgives af det myndighedsudvalg, som er nedsat med henblik på en nærmere belysning af arbejdsdelingen mellem stat og kommuner med hensyn til miljøgodkendelse og tilsyn med visse listevirksomheder. Det er tanken, at VVM-vurderingen af en virksomhed behandles af den samme myndighed, som behandler godkendelsen efter miljøbeskyttelsesloven.

Forslaget indebærer, at ministeren som VVM-myndighed pålægges de samme forpligtelser i relation til VVM-reglerne, som i øvrigt gælder for kommunerne. Således pålægges ministeren via bestemmelsen at følge samme tilvejebringelsesregler, herunder reglerne om inddragelse af den berørte offentlighed, som vil gælde for kommunerne som VVM-myndighed.

Inden for de pågældende anlægstyper vil ministeren også skulle afgøre, om etablering, udvidelse og ændringer af sådanne anlæg er VVM-pligtige. Ministerens beføjelser forventes delegeret til en under miljøministeriet oprettet styrelse, jf. planlovens § 52, stk. 3.

Til § 11 i, stk. 2

Forslaget indeholder hjemmel til at fastsætte regler til gennemførelsen af den del af aftalen om strukturreformen, der anfører, at kommunernes afgørelser om husdyrbrug efter VVM-reglerne i en overgangsperiode på to år fra kommunalreformens ikrafttrædelse skal godkendes af Miljøministeriet.

Baggrunden for forslaget er, at et højt beskyttelsesniveau ved reguleringen af husdyrproduktionen skal fastholdes. Under hensyn til kompleksiteten af landbrugets miljøproblemer foreslås der etableret en overgangsordning, som sikrer, at kommunerne får tid til at opbygge de nødvendige kompetencer, inden der tages endelig stilling til, om opgaven kan løses uden statslig involvering.

Bestemmelsens stk. 2, nr. 1, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne i screeningssagerne, dvs. sager hvori der skal træffes afgørelse om, hvorvidt et anlæg til intensivt husdyrbrug skal gennemgå en VVM-vurdering, skal indsende udkast til afgørelse til miljøministeren, som afgiver en bindende udtalelse om, hvorvidt de nødvendige hensyn er varetaget, og i givet fald meddeler samtykke til, at kommunalbestyrelsen kan træffe den pågældende afgørelse. Dette kan både være afgørelser om, at det pågældende anlæg ikke er VVM-pligtigt og afgørelser om, at et anlæg skal gennemgå en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM-pligt). Kommunalbestyrelsens afgørelse kan indbringes for Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2, nr. 2, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om, at forslag til kommuneplantillæg med tilhørende redegørelse for de miljømæssige konsekvenser, dvs. i de tilfælde, hvor anlægget har gennemgået en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, skal indsendes til miljøministeren, før de sendes i offentlig høring. Miljøministeren afgiver en bindende udtalelse om, hvorvidt de nødvendige hensyn er varetaget, det vil sige, om VVM-vurderingen skønnes fyldestgørende, og meddeler i givet fald samtykke til, at forslaget sendes i offentlig høring. Det endeligt vedtagne kommuneplantillæg vil kunne påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2, nr. 3, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunernes VVM-tilladelser til anlæggets etablering og drift skal indsendes til miljøministeren, for at ministeren kan vurdere, om tilladelsen skal påklages til Naturklagenævnet. VVM-tilladelser er efter lovforslagets § 1, nr. 47, der svarer til de nugældende regler, underkastet fuld prøvelse i nævnet.

De regler, der udstedes med hjemmel i bestemmelsen, bliver forsynet med en udløbsklausul, hvorefter reglerne automatisk ophæves på en dato 2 år efter reglerens ikrafttræden, medmindre der bestemmes andet inden denne dato.

Til nr. 15

Forslaget er en konsekvens af, at regionplanerne falder væk, og at der derfor ikke skal foreligge en region- og kommuneplan for Bornholm.

Til nr. 16

Den gældende lovs § 13, stk. 1, fastsætter, at kommunalbestyrelsen har ret til at tilvejebringe lokalplaner indenfor de rammer, der følger af landsplandirektiver, regionplanlægningen, kommuneplanen m.v.

Den foreslåede affattelse af § 13, stk. 1, er dels en konsekvens af, at regionplanerne falder væk, og dels af at der ikke længere skal foreligge en region- og kommuneplan for Bornholm.

Med den foreslåede ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), skal kommunerne udarbejde konkrete handleplaner for indsatsen, på grundlag af den statslige vand- og Natura 2000-planlægning. Som en konsekvens heraf, tilføjer forslaget § 13, stk. 1, nr. 3, at en lokalplan ikke må stride mod disse handleplaner.

Endvidere er den ændrede udformning af § 13, stk. 1, en konsekvens af forslag til ændring af lov om råstoffer, hvorefter regionsrådet skal udarbejde en råstofplan, der indeholder en udpeging af indvindingsområder i regionen. Kommunalbestyrelserne er bundet af råstofplanen i deres planlægning og administration, jf. råstoflovens § 5 a, stk. 5. Lovforslaget fastsætter således, at lokalplaner ikke må stride mod råstofplanen.

Til nr. 17

Forslaget er en konsekvens af, at regionplanerne falder væk, og at der derfor ikke skal foreligge en region- og kommuneplan for Bornholm.

Til nr. 18

Forslaget er en konsekvens af, at den foreslåede § 11 g erstatter den gældende § 6 c, som der henvises til i den gældende § 16, stk. 5. Se bemærkningerne til § 11 g, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 19

Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med gældende praksis, at byggeri m.m. ikke kan igangsættes med kommunalbestyrelsens tilladelse, hvis der er nedlagt veto mod planforslaget, eller miljøministeren har truffet beslutning om "call-in". Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at indsigelsesreglerne efter forslaget findes i §§ 29 - 29 b.

Til nr. 20

Til § 20 og § 23 a

Forslaget er en konsekvens af forslag til "lov om ændring af museumsloven og bygningsfredningsloven og om ophævelse af lov om regionale faglige kulturmiljøråd (Strukturreform)". I museumsloven etableres der efter lovforslaget i § 23 a hjemmel til, at en eller flere kommuner kan nedsætte et lokalt kulturmiljøråd.

Til nr. 21

Forslaget om at ophæve § 22 er en konsekvens af, at regionplanerne efter forslaget falder væk. Den foreslåede § 22 b indeholder en bestemmelse om tilvejebringelse af regionale udviklingsplaner, kommune- og lokalplaner, der svarer til § 22, stk. 1.

Til nr. 22

Til § 22 a, stk. 1

I henhold til den gældende planlovs § 2, stk. 2, skal miljøministeren efter nyvalg til Folketinget afgive en redegørelse om landsplanarbejdet til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Der er ikke i loven stillet krav til den proces, som udarbejdelsen af landsplanredegørelsen skal gennemløbe. Der har imidlertid udviklet sig den praksis, at der udarbejdes et forslag til landsplanredegørelse, som fremlægges til offentlig debat i mindst otte uger, inden for hvilke myndigheder, organisationer og borgere har mulighed for at komme med kommentarer til og forslag

til ændringer i redegørelsen. Herefter har miljøministeren så enten afgivet sin endelige redegørelse eller fremlagt et nyt forslag til redegørelse til offentlig debat. Det foreslås, at denne praksis nu lovfæstes. Den foreslåede procedure vil endvidere finde anvendelse i tilfælde, hvor miljøministeren i henhold til den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 2, afgiver redegørelser om de landsplanmæssige interesser inden for særlige emner.

Miljøministeren har endvidere i nogle tilfælde indhentet ideer og forslag til landsplanredegørelsens indhold, inden forslaget blev udarbejdet. Denne foroffentlighed er dog ikke en rodfæstet praksis. Det vil desuden være afhængigt af den politik, som miljøministeren ønsker fremlagt i landsplanredegørelsen, om en sådan foroffentlighed er nødvendig. Lovforslaget rummer derfor ikke krav om foroffentlighed, men miljøministeren vil som hidtil kunne gennemføre en sådan, når det skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

Miljøministeren kan efter den gældende planlovs § 3, stk. 1, fastsætte bindende regler for indholdet af planlægningen, de såkaldte landsplandirektiver. Udstedelsen af sådanne landsplandirektiver er ikke i loven bundet af en særlig procedure, men et udkast bliver efter praksis forhandlet med de berørte myndigheder og organisationer, ligesom der som regel gennemføres en offentlighedsprocedure, som kan erstatte lovens almindelige bestemmelser om offentliggørelse af planforslag. Det foreslås at forslag til landsplandirektiver underlægges de almindelige bestemmelser om en offentlig debatperiode for planforslag m.v. Der foreslås dog en undtagelsesbestemmelse i forslaget til stk. 5, hvorefter ministeren i særlige tilfælde kan fravige procedurekravene.

Landsplandirektiver kan bl.a. benyttes til at lokalisere en offentlig samfundsmæssig nødvendig aktivitet. Eksempler herpå er linjeføring for gas- og elledninger og placering af en national prøvestation for vindmøller. Emnet for et landsplandirektiv er i sådanne situationer givet, og der er således normalt ingen grund til at indhente ideer og forslag til landsplandirektivets indhold, inden selve forslaget til landsplandirektiv offentliggøres. Der stilles derfor ikke forslag om en obligatorisk foroffentlighedsfase, men miljøministeren kan gennemføre en sådan, når det skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt. Det samme forhold gør sig imidlertid ikke gældende for regler efter § 5 e for detailhandel, hvor der derfor foreslås bestemmelser om foroffentlighed, jf. bemærkningerne til stk. 4, nedenfor.

Til § 22 a, stk. 2

Alle bidrag efter stk. 1 indsendes til miljøministeren. Når det vurderes, at der er behov for regional koordination, kan ministeren efter forslaget anmode regionsrådene om at koordinere kommunalbestyrelsernes bidrag. Dette kan f.eks. være hensigtsmæssigt, når der er rejst spørgsmål, der går på tværs af kommunegrænser eller på tværs af en regional udviklingsplan.

Til § 22 a, stk. 3

Det foreslås, at kommunalbestyrelser og regionsråd også på eget initiativ kan komme med forslag til landsplanlægningen. Miljøministeren er ikke forpligtet til at følge forslagene, men et forslag kan være en indgang til dialog mellem miljøministeren og et regionsråd eller en kommunalbestyrelse.

Til § 22 a, stk. 4

Med forslaget indføres en idefase forud for miljøministerens fremsættelse af forslag til retningslinjer for detailhandlen (foroffentlighed). Bestemmelsen skal sikre, at bl.a.

kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes ønsker indgår i planarbejdet på et tidligt tidspunkt. Ministeren fastsætter selv en frist for afgivelse af ideer, forslag m.v.

Forslaget om foroffentlighed svarer til den gældende planlovs krav om, at regionplanmyndigheden før udarbejdelse af et forslag til regionplan eller ændringer hertil skal indkalde ideer og forslag m.v. med henblik på planlægningsarbejdet, og er en følge af, at miljøministeren med lovforslagets § 5 e overtager opgaver, der hidtil har påhvilet regionplanmyndigheden.

Til § 22 a, stk. 5

Forslaget indeholder mulighed for ministeren til i særlige tilfælde at fravige procedurekravene for tilvejebringelse af regler efter planlovens § 3, stk. 1, (landspandirektiver). Forslaget tager sigte på særlige situationer, hvor der er tvingende behov for en hurtig beslutning. Bestemmelsen vil således kunne finde anvendelse ved et pludseligt opstået behov for indkvartering af et stort antal flygtninge i et eksisterende bygningskompleks eller i forbindelse med et pludseligt opstået behov for at placere vanskeligt placerbare materialer eller miljøfarligt affald. Bestemmelsen forudsættes kun anvendt helt undtagelsesvis og efter forudgående forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Til §§ 22 b og c

Det nuværende kapitel 6 indeholder regler for tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner. Reglerne foreslås anvendt på tilsvarende måde for de regionale udviklingsplaner. Dog indeholder forslaget ikke regler om foroffentlighed ved tilvejebringelse af regionale udviklingsplaner, jf. nedenfor. Endvidere er det efter forslaget ikke muligt at foretage ændringer i en regional udviklingsplan. For kommune- og lokalplaner medfører forslaget ingen ændringer. De kan fortsat både tilvejebringes og ændres efter reglerne i kapitel 6.

Det er en følge af den regionale udviklingsplans politiske natur, at denne udarbejdes af regionsrådet efter hvert valg til dette, altså med fire års mellemrum. Den regionale udviklingsplan skal beskrive en ønskelig fremtidig udvikling for regionen, bl.a. baseret på en afvejning af udviklingstendenser og mål på tværs af sektorområder. Der kan derfor ikke laves tillæg til eller revisioner af den regionale udviklingsplan, uden at dette indebærer, at der udarbejdes en ny regional udviklingsplan. Den regionale udviklingsplans overordnede karakter betyder, at det ikke er nødvendigt at lave revisioner af eller tillæg til den regionale udviklingsplan. Loven åbner dog mulighed for, at regionsrådet kan udarbejde en ny udviklingsplan inden for 4-års perioden, når det finder det nødvendigt eller hensigtsmæssigt. Denne mulighed kan anvendes, dersom forudsætningerne for den regionale udviklingsplan, f.eks. på erhvervsområdet, ændres fundamentalt.

Det er hensigten, at den regionale udviklingsplan skal indgå i grundlaget for kommuneplanerne. Regionsrådene pålægges derfor at offentliggøre et forslag til en regional udviklingsplan inden udgangen af første halvdel af regionsrådets valgperiode på linje med, hvad der gælder for de kommuneplanstrategier, der også indgår i grundlaget for kommuneplanlægningen.

De første regionsråd træder først i fuld funktion den 1. januar 2007, et år inde i den første valgperiode. Også de vækstfora, hvis regionale erhvervsudviklingsstrategier skal indgå i grundlaget for de regionale udviklingsplaner, træder først i funktion fra samme dato. Det kan give vanskeligheder med at nå at færdiggøre de regionale udviklingsplaner inden den 1. januar 2008. Regionsrådene skal derfor prioritere arbejdet med de regionale udviklingsplaner højt fra starten.

Det forventes, at der bliver etableret en løbende dialog mellem kommunerne og regionen om de regionale udviklingsplaner. Dialogen vil blandt andet blive forankret i de kontaktudvalg, der i henhold til forslag til lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab, oprettes mellem kommunerne og regionerne. Den regionale udviklingsplan forventes udviklet på baggrund af bl.a. indspil fra regionens kommuner, så den efter forhandling med kommunerne bliver en sammenfatning og koordinering af de kommunale strategiv ønsker og planer. Desuden vil erhvervsudviklingsstrategierne blive udarbejdet i det relevante vækstforum, for hvilket regionsrådet har sekretariatsfunktionen. Det er fundet hensigtsmæssigt at overlade tilrettelæggelsen af arbejdet i denne fase regionsrådene, og der stilles derfor ikke forslag om regler om foroffentlighed. Der vil med andre ord ikke blive behov for særskilt at indkalde ideer og forslag m.v. (foroffentlighed) med henblik på arbejdet med den regionale udviklingsplan.

Det foreslås, at offentlighedsprocessen for den regionale udviklingsplan følger principperne i kapitel 6 i den nuværende planlov. Det vil sige, at der fra regionsrådet offentliggøres forslag til den regionale udviklingsplan bliver mindst otte uger til at fremsætte indsigelser og kommentarer, jf. § 24, stk. 3. Staten, landets øvrige regioner, kommuner og vækstfora i regionen skal have forslaget tilsendt til høring jf. § 25. Regionsrådet tager på baggrund af de indkomne kommentarer stilling til eventuelle ændringer af forslaget til den regionale udviklingsplan. Herefter kan forslaget vedtages endeligt af regionsrådet. Også reglerne i lovens § 27, stk. 3, om bekendtgørelse af ændringerne vil gælde for den regionale udviklingsplan.

Der kan i den regionale udviklingsplan være tiltag og beslutninger, som har betydning for andre regioner. Det foreslås derfor i lovforslagets § 1, nr. 28, vedrørende lovens § 25, at de fire andre regioner skal høres om den regionale udviklingsplan som led i offentlighedsproceduren. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede ændringer af § 25.

Til nr. 23

§ 23 er en regel om revision af regionplaner. Forslaget om at ophæve bestemmelsen er en konsekvens af, at regionplanerne efter forslaget falder væk.

Til nr. 24

Som konsekvens af, at kommunerne bliver større, og kommuneplanen også skal varetage interesserne i det åbne land, foreslås de eksisterende regler om revision af kommuneplaner ændret, idet det ikke anses for sandsynligt, at det vil være relevant med en ren genvedtagelse af planen. Kommunalbestyrelsen har fortsat mulighed for at begrænse revisionen af planen til særlige emner eller områder i kommunen og genvedtage den øvrige del af planen.

Af hensyn til at opnå ensartet sprogbrug i loven foreslås det, at udtrykket "temaer" i § 23 a ændres til "emner". Der tilsigtes ikke nogen realitetsændringer med dette forslag.

Til nr. 25

Forslaget er en konsekvens af nedlæggelsen af regionplanmyndighederne og af forslaget om, at regionsrådene skal udvikle en regional udviklingsplan efter reglerne i lovens kapitel 6. Den regionale udviklingsplan skal i modsætning til kommune- og lokalplanforslag ikke ledsages af en redegørelse, og derfor er der foreslået en omformulering af bestemmelsen.

Til nr. 26

Forslaget er en konsekvens af, at regionsråd ikke er kommunale råd.

Til nr. 27

Forslaget er en konsekvens af regionplanmyndighedernes nedlæggelse og oprettelsen af regionsråd.

Til nr. 28

Den foreslåede affattelse af § 25 er hovedsagelig en konsekvens af den ændrede myndighedsstruktur som følge af kommunalreformen.

Den gældende lovs § 25, stk. 1, fastsætter, at planforslag skal sendes i høring til miljøministeren samt til de berørte statslige og kommunale myndigheder samtidig med offentliggørelsen. Den foreslåede affattelse af § 25, stk. 1, tager udgangspunkt i den gældende lovs § 25, stk. 1. Som en konsekvens af, at regionsrådene ikke er kommunale myndigheder, foreslås den gældende formulering ændret, således at det fremgår, at også berørte regionale myndigheder skal have planforslag i høring. Endvidere forudsættes det, at planen sendes i høring til det trafikelskab, hvis interesser berøres af forslaget.

Der kan i den regionale udviklingsplan være tiltag og beslutninger, som har betydning for andre regioner. Forslaget til § 25, stk. 2 fastsætter således, at forslag til regionale udviklingsplaner skal sendes i høring hos de øvrige regionsråd, samt Bornholms kommunalbestyrelse.

Forslaget til § 25, stk. 2, er endvidere en konsekvens af, at regionsrådene i medfør af lov om erhvervsfremme skal nedsætte et eller flere vækstfora. Lovforslaget indebærer således, at forslag til regionale udviklingsplaner skal sendes i høring til de regionale vækstfora, hvis interesser berøres.

Den foreslåede affattelse af § 25, stk. 3, erstatter den gældende lovs § 25, stk. 2, og er en konsekvens af forslag til ændring af museumsloven og bygningsfredningsloven og om ophævelse af lov om regionale faglige kulturmiljøråd, der fremsættes som led i den lovgivningsmæssige opfølgning på aftalen om strukturreformen. I museumsloven etableres der med den foreslåede lovændring i § 23 a hjemmel til, at en eller flere kommuner kan nedsætte et lokalt kulturmiljøråd. Den foreslåede formulering af § 25, stk. 3, indebærer således, at forslag til kommuneplaner og lokalplaner, der omfatter områder med kulturmiljøinteresser, nu skal sendes til det lokale kulturmiljøråd, og ikke som hidtil til det regionale faglige kulturmiljøråd.

Til nr. 29

Forslaget er en konsekvens af regionplanmyndighedernes nedlæggelse og oprettelsen af regionsråd.

Til nr. 30

Forslaget indebærer, at den gældende lovs § 27, stk. 2, ophæves og enkelte ændringer af § 27, stk. 3. Forslaget om at ophæve det gældende stk. 2 om vedtagelse betinget af gennemførelsen af de nødvendige ændringer i kommune- og regionplan er en konsekvens af, at kommunalbestyrelsen i praksis ikke behøver gøre vedtagelsen af en lokalplan afhængig af ændringer i kommuneplanen, men kan behandle lokalplanforslaget og det nødvendige tillæg til kommuneplanen på samme møde.

Den foreslåede stk. 2, der erstatter den gældende stk. 3, fastsætter, at miljøministeren skal høres ved væsentlige ændringer i et forslag til en kommuneplan eller regional udviklingsplan. Den foreslåede affattelse af stk. 2, er en konsekvens af, at der efter lovforslaget ikke skal udarbejdes regionplaner længere, og at den nye kommuneplan kommer til at indeholde retningslinjer for de emner, der

tidligere blev behandlet i regionplanen. Endvidere er forslaget en konsekvens af, at regionsrådene efter lovforslaget skal udarbejde regionale udviklingsplaner.

Til nr. 31

Forslaget indebærer en ændring af henvisningen i § 28, stk. 1, til bestemmelsen i § 27, stk. 3, som en konsekvens af ændringsforslag nr. 30.

Til nr. 32 og 33

I aftalen om strukturreformen er der lagt op til, at staten får en mere aktiv rolle for at sikre overordnede planhensyn. Dette indebærer bl.a., at miljøministeren overtager regionplanmyndighedernes opgave med at påse kommunernes overholdelse af overordnede hensyn i deres forslag til kommuneplaner. Ændringen medfører endvidere, at miljøministeren i modsætning til, hvad der tidligere har været gældende, vil have pligt til at fremsætte en indsigelse mod et kommuneplanforslag, hvis det er i strid med overordnede interesser. Regionsrådene skal ikke påse, at den kommunale planlægning er i overensstemmelse med overordnede interesser, men regionsrådene har adgang til at fremsætte indsigelse overfor forslag til kommuneplaner, der er i strid med den regionale udviklingsplan.

Forslaget betyder en mindre detailstyring af kommunerne, idet indsigelsesadgangen som hovedregel alene retter sig imod forslag til kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner. Den eneste adgang til at fremsætte indsigelse over for lokalplanforslag bliver efter lovforslagets § 29, stk. 2 og stk. 3. Se bemærkningerne til disse bestemmelser nedenfor.

Som en konsekvens af ændringen af det eksisterende indsigelsessystem foreslås, at de eksisterende indsigelsesbestemmelser i §§ 29 – 29 b affattes på ny, jf. § 1, nr. 33. Systematikken i de foreslåede indsigelsesregler er, at indsigelsesbegrebet som hidtil fastlægges i § 28. I den foreslåede § 29 findes reglerne om statens adgang til at fremsætte en indsigelse. § 29 a vedrører regionsrådenes adgang til at fremsætte indsigelse over for forslag til kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner, og § 29 b indeholder regler om kommunernes adgang til at fremsætte indsigelse mod hinandens planforslag.

Ophævelse af den gældende lovs §§ 29 – 29 b

Miljøministeren kan efter den gældende lovs § 29, stk. 1, fremsætte indsigelse over for forslag til regionplaner til varetagelse af statslige interesser. Hensynet til de statslige interesser vil efter forslaget blive sikret gennem den foreslåede nye affattelse af bestemmelsen i § 29, hvorefter miljøministeren har pligt til at fremsætte indsigelse over for et forslag til regional udviklingsplan, et forslag til kommuneplan og ændringer til kommuneplan, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser. Med overordnede interesser menes bl.a. statslige interesser. Se bemærkningerne nedenfor til § 29.

Den gældende § 29 a er en bestemmelse om regionplanmyndighedens pligt til at fremsætte indsigelse efter § 28 mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner for arealer i kystnærhedszonen. Interessen i kystnærhedszonen vil efter forslaget til § 29 blive varetaget af miljøministeren, der har pligt til at fremsætte indsigelse efter § 28 overfor planforslag, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

Kommunalbestyrelserne får efter forslaget en generel adgang til at komme med indsigelse mod andre kommuners planforslag, der også dækker indsigelser begrundet i hensynet til detailhandel.

Til § 29

Reglerne om miljøministerens adgang til at fremsætte indsigelse findes i den gældende lovs § 29, stk. 1, hvorefter miljøministeren til varetagelse af statslige interesser kan fremsætte indsigelse efter § 28 over for et forslag til regionplan og ændring til en regionplan.

Efter den foreslåede affattelse af § 29, stk. 1, har miljøministeren pligt til at fremsætte indsigelse over for forslag til regionale udviklingsplaner og kommuneplaner og ændring af kommuneplaner, når miljøministeren vurderer, at forslaget ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser. Lovforslaget indebærer således, at miljøministeren nu har pligt til at fremsætte indsigelse, hvor der i den gældende lov er tale om en ret for ministeren.

Indsigelsesbeføjelsen udøves på vegne af samtlige statslige myndigheder, hvis interesser berøres af den regionale udviklingsplan eller kommuneplanen. Bestemmelsen forudsætter således en tæt koordination af den statslige vurdering og stillingtagen til disse planforslag. Det forudsættes, at det hidtidige samarbejde mellem de statslige myndigheder om indsigelser mod forslag til regionplaner fortsætter.

Udtrykket overordnede interesser i den foreslåede affattelse af § 29, stk. 1, 1. pkt., dækker over forhold, som har interesse ud over kredsen af en kommunes indbyggere og typisk også har interesse for kommende generationer. Der kan f.eks. være tale om at opfylde internationale forpligtigelser til at beskytte særlige naturområder, tilgodese behovet for rent drikkevand nu og i fremtiden eller varetage andre statslige sektorinteresser som landbrug, trafik og kulturmiljø. Det er kan således også være en overordnet interesse at sikre energi- eller trafikforsyning for en del af landet. Det er ligeledes en overordnet interesse, at regler eller beslutninger efter planlovens § 3 (landsplandirektiver) eller regionplanretningslinjer, der efter lovforslagets § 4 er tillagt retsvirkning som bindende regler efter planlovens § 3, overholdes.

Miljøministerens indsigelsesadgang efter den foreslåede affattelse af § 29, stk. 1, omfatter forslag til regionale udviklingsplaner, forslag til kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner. Efter de gældende regler kunne miljøministeren ikke gøre indsigelse mod forslag til kommuneplaner og ændringer til en kommuneplan.

Den foreslåede § 29, stk. 2, erstatter den gældende § 29 a. Efter den gældende bestemmelse skal regionplanmyndigheden fremsætte indsigelse efter § 28 mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner for arealer i kystnærhedszonen, såfremt planforslaget er i strid med bestemmelserne i lovens § 5 a, stk. 1, § 5 b, § 11 a eller § 16, stk. 3.

Lovforslaget medfører, at det fremover vil være miljøministeren, der har pligt til at fremsætte indsigelse mod planer, der strider mod § 5 a, stk. 1, § 5 b, § 11 f eller § 16, stk. 3. Den foreslåede bestemmelse omfatter alene forslag til lokalplaner, da miljøministeren forudsættes at fremsætte indsigelse mod forslag til kommuneplaner og ændring af kommuneplaner, der er i strid med nationale planlægningsinteresser i kystområderne efter forslaget til § 29, stk. 1. Som efter den gældende § 29 a gælder pligten til at gøre indsigelse ikke, såfremt forholdet er af underordnet betydning.

Den foreslåede § 29, stk. 3, er enslydende med den gældende lovs § 29, stk. 4. Efter denne bestemmelse kan en statslig myndighed fremsætte indsigelse efter § 28 mod et lokalplanforslag ud

fra de særlige hensyn, som myndigheden varetager. Vetobeføjelsen tilkommer både centrale og decentrale statslige myndigheder.

Til § 29 a

Det fremgår af aftalen om strukturreformen, at kommuneplanen skal udmøntes inden for rammerne af den regionale udviklingsplan, og at kommunerne i deres planlægning skal følge den regionale udviklingsplan, samt at regionsrådet kan gøre indsigelse i forhold til kommunernes konkrete planlægning, såfremt den er i strid med den regionale udviklingsplan.

I overensstemmelse hermed kan regionsrådet efter forslaget gøre indsigelse over for forslag til kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner, såfremt planforslaget er i strid med den regionale udviklingsplan. Regionsrådets indsigelsesret skal være båret af overordnede hensyn til regionens samlede udvikling, herunder hensynet til regionens bæredygtige udvikling.

● Fremsætter regionsrådet indsigelse inden for indsigelsesfristen, kan kommuneplanforslaget ikke vedtages endeligt, før der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer. Uafklarede spørgsmål kan af parterne indbringes for miljøministeren.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at kunne modvirke kommunale dispositioner, der vil stille sig i vejen for realiseringen af den regionale udviklingsplan. Kommunerne har dog efter lovforslaget ikke pligt til at virke for den regionale udviklingsplans gennemførelse.

Som et eksempel kan nævnes, at et regionsråd kan gøre indsigelse mod udlægning af areal til en større forurenende virksomhed eller til en vindmøllepark, hvis det kan begrundes, at anlægget eller mølleparken vil ødelægge et landskabsområde, der er væsentligt for den regionale udviklingsplans ønsker for den fremtidige udvikling af friluftslivet, der vil kunne tiltrække turister til området. Regionsrådet kan derimod ikke generelt modsætte sig, at kommuner udlægger arealer til forurenende virksomhed eller til vindmølleparker. Tilsvarende kan regionsrådet ikke gøre indsigelse, hvis en kommune nedlægger en aktivitet, selvom den er beskrevet i den regionale udviklingsplan.

● Da udviklingsplanen er udarbejdet efter dialog med regionens kommuner, forventes bestemmelsen at blive udnyttet sjældent.

Regionsrådet har efter forslaget til § 29 a, stk. 2, pligt til at underrette miljøministeren om indsigelser efter de foreslåede § 29 a, stk. 1. Bestemmelsen har samme formål som den tilsvarende bestemmelse i den gældende § 29, stk. 3. Formålet er generelt at give ministeren mulighed for at følge udviklingen på planlovens område.

Til § 29 b

Den foreslåede § 29 b, stk. 1, kan både finde anvendelse, hvor et forslag strider mod eksisterende planlægning, og hvor et planforslag stiller hindringer i vejen for en fremtidig hensigtsmæssig planlægning i kommunen. Bestemmelsen forudsætter, at planforslag sendes i høring hos nabokommuner og for kommuner beliggende i hovedstadsområdet hos alle kommuner inden for området.

Den generelle bestemmelse i § 29 b, stk. 1, giver nabokommuner mulighed for indsigelse mod planforslag. I hovedstadsområdet gælder indsigelsesretten, jf. forslaget til § 29 b, stk. 2, for alle

kommuner i området, idet hovedstadsområdet udgør ét byområde. Et forslag om byudvikling i én kommune kan således afgørende påvirke byudviklingsmulighederne og have betydelige trafikale konsekvenser i andre kommuner, og et rekreativt område i én kommune kan meget vel være af betydning for borgere i andre kommuner end blot den pågældende kommune og nabokommunerne.

Efter den foreslåede § 29 b, stk. 3, skal uenighed om planlægning mellem to kommuner indbringes for regionsrådet, der træffer afgørelse. I den situation, hvor kommunerne ikke er beliggende i samme region, indbringes uenigheden for miljøministeren.

Den foreslåede § 29 b, stk. 3, 1. pkt., er en fravigelse af den almindelige bestemmelse i § 28, stk. 2, hvorefter uenighed efter § 28, stk. 1, indbringes for miljøministeren. Som en konsekvens heraf foreslås § 28, stk. 2, samtidig ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 34

Forslaget er en konsekvens af regionplanmyndighedernes nedlæggelse

Til nr. 35

Efter § 33 a i den gældende lov er amterne forpligtet til at udarbejde 4-årige lokal Agenda 21-strategier, som skal indeholde amtsrådets politiske målsætninger inden for følgende indsatsområder: 1) Mindskelse af miljøbelastningen, 2) fremme af en bæredygtig byudvikling og byomdannelse, 3) fremme af biologisk mangfoldighed, 4) inddragelse af befolkningen og erhvervslivet i det lokale Agenda 21-arbejde og 5) fremme af et samspil mellem beslutningerne vedrørende miljømæssige, trafikale, erhvervsmæssige, sociale, sundhedsmæssige, uddannelsesmæssige, kulturelle og økonomiske forhold. Kapitel 6 a om Lokal Agenda 21 blev indsat ved en ændring af planloven i 2000 (Lov nr. 110 af 15. februar 2000 om ændring af lov om planlægning og lov om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd. (Revision af kommuneplaner, lokal Agenda 21 og fravigelse af reglerne om planlægning i kystnærhedszonen vedrørende sommerhusområder m.v.)), lovforslag nr. 92 FT 1999-2000: 1671, 3816, 4005, Tillæg A 2580, 2560, Tillæg B343, Tillæg C 341.

Amterne har særligt præsteret en stor indsats inden for såkaldte "fej for egen dør" aktiviteter. F.eks. miljøstyring, grønne regnskaber, pesticidfri pleje af udendørs områder, byøkologi i nybyggeri, grønne indkøb, økologiske fødevarer, diverse oplysningskampagner m.v. i amtets egen virksomhed (de forskellige forvaltninger), sygehuse, institutioner og ungdomsuddannelser. Disse opgaver kan overføres og videreudvikles i de kommende regioner.

Det foreslås derfor, at forpligtelsen til at offentliggøre en lokal Agenda 21-strategi overføres til de kommende regionsråd. Som en del af kommunalreformen vil regionsrådene få ansvaret for driften af nogle institutioner, herunder sygehuse. Forslaget om at lade regionsrådene arbejde med lokal Agenda 21 skal ses i forlængelse heraf. Regionsrådene kan med lokal Agenda 21 bl.a. anvende miljøstyring og grønne regnskaber i forhold til regionernes egen forvaltning og egne institutioner, på samme måde som det i dag sker i amterne.

Som konsekvens af regionsrådenes opgaver bliver anderledes i forhold til de nuværende opgaver i amterne, lægges der op til en justering af de ovennævnte indsatsområder således, at de kommer til at harmonere med regionsrådenes opgaver. Idet ansvaret for det åbne land fremover varetages af staten og kommunerne, vil de kommende regionsråd ikke have opgaver, hvor det er oplagt at integrere en lokal Agenda 21-indsats med hensyn til biologisk mangfoldighed. På denne baggrund stilles der

ikke krav om behandling af dette indsatsområde. Som konsekvens af, at der er lagt op til, at det er kommunerne, som i fremtiden skal løfte opgaver med hensyn til byudvikling og byomdannelse, stilles der heller ikke krav om at regionsrådene skal behandle dette indsatsområde. I stedet foreslås, at regionsrådene skal vedtage en strategi, som bl.a. indeholder regionsrådets politiske målsætninger inden for følgende indsatsområde: fremme af bæredygtig regional udvikling (justeret indsatsområde 2). Hvis et regionsråd beslutter sig for at arbejde med biologisk mangfoldighed i lokal Agenda 21-regi, vil de politiske målsætninger kunne indgå under det foreslåede indsatsområde nr. 2.

Herudover vil de indsatsområder, som skal indgå i strategien være de samme som de tidligere amters, og den hidtidige metodefrihed både med hensyn til form og indhold fastholdes.

Der foreslås ingen ændringer i de indsatsområder, som skal indgå i den kommunale strategi, men det forudsættes, at kommunernes nye opgaver vil afspejle sig i kommunalbestyrelsens politiske målsætninger også på dette område.

Til nr. 36

Forslaget er en konsekvens af amternes nedlæggelse og oprettelsen af regioner.

Til nr. 37

Forslaget er en konsekvens af regionplanmyndighedernes nedlæggelse.

Til nr. 38

Forslaget er en konsekvens af regionplanmyndighedernes nedlæggelse.

Til nr. 39

Forslaget er en konsekvens af regionplanmyndighederne nedlæggelse.

Til nr. 40

Kommunens udgifter til erstatning og sagsomkostninger har hidtil kunnet refunderes med 1/3 fra vedkommende amtsråd og 1/3 fra staten. Da erstatningsreglen blev indført ved en lovændring i 1985 var fordelingen begrundet i, at erstatningerne skulle udredes af myndighederne på de tre offentlige planlægningsniveauer, kommune, amtskommune og stat med 1/3 hver. Fremover får kommunerne efter lovforslaget en helt central rolle, hvor kommuneplanen bliver den bærende plantype. Regionplanen afskaffes, og det bliver kommunerne, der alene får kompetencen til at planlægge for de enkelte arealudlæg. Det foreslås derfor, at kommunerne fremover overtager amternes hidtidige forpligtigelse, og at staten fortsat skal refundere 1/3 af kommunernes udgifter.

Til nr. 41

Amternes/Hovedstadens Udviklingsråds opgaver som tilsynsmyndighed i relation til VVM-reglerne overføres ved forslaget til kommunerne. Forslaget er en konsekvens af, at kompetencen til at træffe afgørelser om VVM, jf. forslaget til § 11 g, samt kompetencen til at meddele VVM-tilladelser efter de regler, der skal erstatte samlebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning med senere ændringer) som følge af kommunalreformen overføres til kommunerne.

Efter den foreslåede § 11 i, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, kan ministeren fastsætte regler om, at ministeren i visse kategorier af anlæg omfattet af den foreslåede § 11 g overtager

kommunalbestyrelsens beføjelser. Det er fundet hensigtsmæssigt, at ministeren i forhold til disse anlæg også overtager opgaverne som tilsynsmyndighed.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, hvori det foreslås, at ministeren bliver tilsynsmyndighed for de virksomheder, hvor godkendelseskompetencen henlægges til ministeren, jf. også bemærkningerne til nr. 14 (§ 11 i).

Kommunalbestyrelsen skal efter forslaget til stk. 3 foretage indberetning til miljøministeren, når kommunalbestyrelsen får kendskab til forhold der er i strid med VVM-reglerne i tilfælde, hvor miljøministeren er tilsynsmyndighed, på samme måde som kommunalbestyrelsen efter de gældende regler skal foretage indberetning til amtsrådet/Hovedstadens Udviklingsråd.

Til nr. 42

Forslaget er en konsekvens af amternes og Hovedstadens Udviklingsråds nedlæggelse og oprettelsen af regioner.

Til nr. 43

Formålet med bestemmelsen er at fremme og lette mulighederne for, at borgere, virksomheder og myndigheder kan kommunikere digitalt. Ved lov nr. 215 af 22. april 2002 (lov om ændring af forvaltningsloven (Digital kommunikation)) blev der indsat en bestemmelse i forvaltningsloven (§ 32 a), som bemyndiger vedkommende minister til at fastsætte regler om ret til at anvende digital kommunikation ved henvendelser til den offentlige forvaltning, og om de nærmere vilkår herfor, herunder fravige formkrav i lovgivningen, der hindrer anvendelsen af digital kommunikation, lovforslag nr. 72 FT 2001-02: 2343, 4989, Tillæg A 2069, 2062, Tillæg B 392, Tillæg C 251.

Bemyndigelsen i forvaltningslovens § 32 a omfatter ikke kommunikation mellem borgerne indbyrdes eller kommunikation fra offentlige myndigheder til borgerne. § 54 a giver bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af digital kommunikation m.v., også for så vidt angår kommunikation mellem borgere og virksomheder indbyrdes samt kommunikation fra offentlige myndigheder til borgerne m.v. Det er ikke hensigten, at den foreslåede bestemmelse skal anvendes i situationer, der dækkes af forvaltningslovens § 32 a, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om ret til at anvende digital kommunikation ved henvendelser til den offentlige forvaltning og om de nærmere vilkår herfor.

Med bemyndigelsen for ministeren til at fastsætte nærmere regler kan der løbende tages højde for den teknologiske udvikling. Bemyndigelsen forventes f.eks. anvendt i tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt en bestemmelse i planloven hindrer digital kommunikation. I sådanne tilfælde vil ministeren i medfør af den foreslåede bemyndigelse kunne fjerne denne tvivl ved at fastsætte regler, der udtrykkeligt tillader digital kommunikation. Bemyndigelsen er endvidere relevant i tilfælde, hvor ministeren ønsker at fastsætte nærmere vilkår for den digitale kommunikation, herunder f.eks. fastsættelse af krav om anvendelse af bestemte formater m.v.

Bemyndigelsen indeholder mulighed for at fastsætte regler om, at digital kommunikation kan anvendes. Derimod indeholder den foreslåede bemyndigelse ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelser, som ville udelukke anvendelsen af digital kommunikation i det omfang dette efter gældende ret er berettiget. Der er heller ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelser, der udelukker andre kommunikationsformer end digital kommunikation, f.eks. ved at fastsætte at kommunikationen alene kan ske ved brug af digital kommunikation. Det forudsættes, at de

almindelige samtykkekrav ved digital kommunikation iagttages. Som udgangspunkt foreligger der en ret til at kommunikere digitalt, men ikke en pligt til at kommunikere på denne måde.

Til nr. 44

Forslaget er en konsekvens af nedlæggelsen af amterne og af Hovedstadens Udviklingsråd.

Til nr. 45

Forslaget er en konsekvens af nedlæggelsen af amterne og af Hovedstadens Udviklingsråd.

Til nr. 46

Efter den gældende lov er miljøministerens adgang til at pålægge oplysningspligt reguleret i § 5, mens regionplanmyndighedens adgang til at pålægge oplysningspligt er reguleret i §§ 7 og 7 a. I lovforslaget foreslås det, at de gældende §§ 5, 7 og 7 a ophæves, og at der i stedet indsættes en samlet bestemmelse om oplysningspligt, som omfatter både ministerens, regionsrådenes og kommunalbestyrelsernes adgang til at kræve oplysninger.

Til § 57 a, stk. 1

Efter den gældende lovs § 5, stk. 1, kan miljøministeren pålægge HUR, amtsråd og kommunalbestyrelser at give oplysninger til brug for landsplanlægningen. Den foreslåede § 57 a, stk. 1, indeholder en tilsvarende oplysningspligt for regionsråd og kommunalbestyrelser.

For at sikre, at miljøministeren har det fornødne overblik over udviklingen i hovedstadsområdet, jf. § 5 i, stk. 2, foreslås det endvidere at pålægge de relevante regionsråd og kommunalbestyrelser at give de nødvendige oplysninger hertil.

Bestemmelsen erstatter den gældende planlovs § 7 a, ifølge hvilken det påhviler Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg Kommuner at tilvejebringe og stille de oplysninger til rådighed for Hovedstadens Udviklingsråd, som er nødvendige for regionplanlægningen.

Til § 57 a, stk. 2

Den gældende lovs § 7, stk. 1, fastsætter, at regionplanmyndigheden kan forlange de oplysninger der er nødvendige for kommuneplanlægningen fra myndigheder samt koncessionerede og tilsvarende virksomheder.

Det foreslås, at miljøministeren, regionsrådet og kommunalbestyrelsen får mulighed for at pålægge både statslige, regionale og kommunale myndigheder, samt koncessionerede og tilsvarende virksomheder at give de oplysninger, der er nødvendige for planlægningen. Oplysningspligten medfører ikke en ret til at kræve, at der eksempelvis iværksættes en særlig undersøgelse eller analyse hos vedkommende myndighed eller virksomhed. Det er således alene foreliggende oplysninger, der kan kræves udleveret.

Til § 57 a, stk. 3

Bestemmelsen er enslydende med den gældende lovs § 5, stk. 2.

Til § 57 a, stk. 4

Efter den gældende lovs § 7, stk. 2, skal regionsplanmyndigheden høres, inden der træffes beslutning om beliggenheden eller udførelsen af større anlæg indenfor regionsplanmyndighedens

område. I lovforslagets § 57 a, stk. 4, foreslås det, at det fremtidigt vil være kommunalbestyrelsen, der skal have mulighed for at udtale sig, inden der træffes beslutninger om lokalisering eller etablering af større anlæg. Udover den ændrede myndighedsfordeling er der ikke indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende lovs § 7, stk. 2.

Til § 57 a, stk. 5

Private virksomheder har efter den gældende lovs § 5, stk. 3, og § 7, stk. 3, oplysningspligt overfor henholdsvis miljøministeren og regionplanmyndigheden i VVM-pligtige projekter.

Det foreslås at opretholde miljøministerens adgang til at pålægge private virksomheder oplysningspligt i VVM-sager. Samtidig foreslås det, at kommunalbestyrelserne også skal kunne pålægge oplysningspligt efter bestemmelsen.

Det foreslås endvidere, at også koncessionerede og tilsvarende virksomheder skal være omfattet af bestemmelsen om oplysningspligt i VVM-sager.

Oplysningspligten medfører, at virksomhederne ikke alene skal afgive de foreliggende oplysninger, men også skal foretage de undersøgelser, der er nødvendige for VVM-vurderingen.

Til nr. 47 og 48

Ændringsforlagene vedrører lovens § 58 om klage til Naturklagenævnet.

Der er tale om ændringer af § 58, stk. 1, nr. 3 og 4, som konsekvens af forslagene om, at kompetencen til at meddele VVM-tilladelser samt kompetencen til at træffe afgørelser om VVM, jf. forslaget til § 11 g, overføres til kommunerne.

Efter den foreslåede § 11 i, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, kan ministeren fastsætte regler om, at ministeren i visse kategorier af anlæg omfattet af den foreslåede § 11 g overtager kommunalbestyrelsens beføjelser. De foreslåede bestemmelser i stk. 1, nr. 3 og 5, indebærer, at der bliver samme adgang til at påklage afgørelser truffet af ministeren, som afgørelser truffet af kommunerne.

Endvidere foreslås en ændring af § 58, stk. 1, nr. 4, samt et nyt stk. 2 som konsekvens af forslagene om, at kommunerne overtager hovedparten af de nuværende regionplanmyndigheders opgaver på planområdet, og indførelsen af en ny plantype, den regionale udviklingsplan. Der vil efter den foreslåede formulering af nr. 4 være samme adgang til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende forhold, som efter de gældende regler afgøres af regionplanmyndighederne.

Det foreslås, at der tilsvarende bliver adgang til at klage over regionsrådets afgørelser for så vidt angår retlige spørgsmål.

Der foreslås dog i et nyt stk. 2 den begrænsning, at kommunalbestyrelsens vedtagelse af kommuneplanen ikke kan påklages til anden administrativ myndighed, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt en kommuneplan er i strid med beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan.

Den regionale udviklingsplan har betydning som bidrag til grundlaget for landsplanlægningen, ligesom den har betydning for kommuneplanens udformning og vedtagelse. Udviklingsplanen

udgør således grundlaget for regionens eventuelle indsigelser mod forslag til kommuneplan. Når kommuneplanen er vedtaget efter afklaring af eventuelle indsigelser, er det kommuneplanen, som udgør grundlaget for arealdisponering m.v. Den enkelte borger, virksomhed eller andre offentlige myndigheder vil således efter forslaget ikke kunne påberåbe sig, at en konkret disposition strider mod den regionale udviklingsplan. Det er alene kommuneplanen, som udgør et administrationsgrundlag for kommunerne. Udviklingsplanens betydning ligger således alene i relation til processen forud for vedtagelse af kommuneplaner eller af senere ændringer af/tillæg til kommuneplaner.

Til nr. 49

Forslaget er en konsekvens af ændringen, at der efter lovforslagets § 1, nr. 47 indføres en ny nr. 5 i § 58, stk. 1, hvorefter miljøministerens afgørelser i VVM-sager kan påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål. Forslaget medfører, at kredsen af klageberettigede over retlige spørgsmål efter den nye § 58, stk. 1, nr. 5, er den samme, som når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i VVM-sager.

Til nr. 50

Forslaget er en konsekvens af amternes nedlæggelse og af den foreslåede nye nr. 5 i § 58, stk. 1.

Til nr. 51

Forslaget er en konsekvens af, at kommunerne og miljøministeren efter forslaget overtager VVM-kompetencen. § 11 g, stk. 4, er bortset fra ændring af myndighed enslydende med § 6 c, stk. 3.

Til § 2

Den ændrede opgavefordeling på planlovens område træder i kraft 1. januar 2007, medmindre andet følger af den foreslåede overgangordning.

Der foreslås en overgangsordning, hvorefter regionplanmyndighederne, bortset fra Bornholms regionsråd, som hovedregel ikke skal kunne tilvejebringe nye regionplanretningslinjer umiddelbart før de nye regler træder i kraft. Derfor foreslås planlovens § 22 og § 23 om tilvejebringelse og ændring af regionplaner ophævet, (jf. lovforslagets § 1, nr. 21 og 23) med virkning fra 1. januar 2006.

Administrationen af regionplansagerne fastholdes i øvrigt i amterne/Hovedstadens Udviklingsråd indtil 1. januar 2007. De gældende regionplaners retningslinjer ("Regionplanerne 2005") foreslås tillagt samme retsvirkning som bindende regler efter planlovens § 3, stk. 1, (landsplandirektiver) pr. 1. januar 2007.

Under hensyn til, at Bornholms Regionskommune allerede i dag varetager både kommune og regionplanlægningen på Bornholm, er det vurderingen, at der ikke vil være behov for, at overgangsordningen skal gælde for Bornholm.

Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt, at amtsrådene/Hovedstadens Udviklingsråd i perioden frem til 1. januar 2007 kan tilvejebringe regionplanretningslinjer for større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad (VVM-tillæg) efter de hidtil gældende regler. VVM-sager, der ikke er færdigbehandlet af regionplanmyndigheden inden 1. januar 2007 overgår til vedkommende kommunalbestyrelse eller miljøministeren, jf. § 5, stk. 1.

Til § 3

Til stk. 1.

Forslaget indebærer, at den kommende "Regionplan 2005" med virkning fra 1. januar 2007 opretholdes, og at kommunalbestyrelserne skal overholde regionplanretningslinjerne, som om de var udstedt i medfør af planlovens § 3, stk. 1, indtil kommunerne har opdateret deres kommuneplaner med det nye indhold. Dette indebærer, at disse alene kan ændres af miljøministeren, og at kommunalbestyrelser skal følge disse retningslinjer i deres planlægning efter planloven, som ikke må være i strid med retningslinjerne, medmindre ministeren beslutter, at de kan ophæves.

De nye kommuneplaner forudsættes at blive udformet i den første valgperiode frem til 2009. I forbindelse med denne planlægning kan kommunalbestyrelsen vælge at udnytte den nye plankompetence til at ændre afgrænsningen af de forskellige udpegninger og til at udpege nye arealer til f.eks. byvækst, fritidsformål, tekniske anlæg m.v. Den nye kommuneplan vil imidlertid ikke kunne vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen, før miljøministeren har ophævet eller ændret retningslinjerne for den pågældende kommunes vedkommende. Miljøministeren vil i forbindelse hermed påse, at kommuneplanforslaget respekterer overordnede interesser.

Da Bornholms Kommunalbestyrelse allerede efter de gældende regler er både regionplanmyndighed og kommuneplanmyndighed, foreslås, at overgangsreglerne ikke skal gælde for Bornholm.

Efter planlovens § 29, stk. 2, og § 29 a skal regionplanmyndigheden fremsætte indsigelse efter § 28 mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner, såfremt planforslaget er i strid med regler eller beslutninger efter § 3 eller regionplanlægningen for de emner, der er nævnt i § 6, stk. 3 og 4. Regionplanmyndigheden skal endvidere fremsætte indsigelse mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer af kommuneplaner for arealer i kystnærhedszonen efter bestemmelserne i § 29 a. Indtil 1. januar 2007 skal amtsrådene og Hovedstadens Udviklingsråd fremsætte indsigelse efter § 28 mod forslag til lokalplaner, kommuneplaner og ændringer til kommuneplaner, såfremt planforslaget er i strid med regionplanretningslinjer. Pligten gælder dog ikke, hvis forholdet er af underordnet betydning for regleres eller beslutningernes formål. Kun ændringer, som kan gennemføres inden for rammerne af de gældende retningslinjer for planlægningen, kan aftales mellem parterne. Hvis planforslaget er i strid med retningslinjerne, kan det kun gennemføres, hvis ministeren dispenserer fra eller ændrer/ophæver retningslinjerne, jf. forslagens § 3, stk. 4.

Til stk. 2

I § 3, stk. 2, foreslås en bestemmelse, hvorefter miljøministeren kan beslutte at tillægge et forslag til regionplanretningslinjer virkning som bindende regler. Den foreslåede bestemmelse, der er tænkt som en undtagelse, er begrænset til forslag, hvor indsigelsesfristen er udløbet inden den 1. januar 2006, dvs. at forslaget skal have været offentliggjort mindst 8 uger inden den nævnte dato.

Til stk. 3

Regionplanerne er tillagt retsvirkninger i en række sektorlove og indgår i øvrigt i administrationsgrundlaget for kommunernes afgørelser på en række sektorområder.

I perioden indtil 1. januar 2007 gælder regionplanerne fortsat som administrationsgrundlag, men efter 1. januar 2007 vil de skulle erstattes af kommuneplanen. I perioden indtil kommunerne har opdateret deres kommuneplaner efter de nye regler, er der behov for at fastholde det hidtidige administrationsgrundlag. Dette fastholdes i relation til planlovens regler ved, at kommunalbestyrelserne efter de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2 skal overholde regionplanretningslinjerne, som om de var udstedt i medfør af planlovens § 3, stk. 1.

Efter planlovens § 9 har skal kommunalbestyrelserne virke for gennemførelsen af regionplanretningslinjer, herunder ved udøvelsen af deres beføjelser efter lovgivningen, og efter lovens § 12 skal kommunalbestyrelsen virke for gennemførelsen af kommuneplanen. Det foreslås, at kommunalbestyrelserne fra 1. januar 2007, hvor lovens § 9 ophæves, og indtil kommunalbestyrelserne efter reglerne i planloven, som ændret ved denne lov har tilvejebragt de nødvendige retningslinjer i kommuneplanen, skal være forpligtet til at virke for gennemførelsen af regionplanretningslinjer omfattet af stk. 1 eller 2. Hermed opretholdes det hidtidige administrationsgrundlag i overgangsperioden.

Herudover er der tale om, at en række bestemmelser i sektorlovgivningen udtrykkeligt tillægger regionplanen retsvirkninger, som fremover vil blive knyttet til kommuneplanen, når retningslinjerne for de relevante emner er indarbejdet i kommuneplanen, og der foretages derfor en række konsekvensændringer i sektorlovgivningen. Der henvises i øvrigt til de alm. bemærkninger afsnit 7 og bemærkningerne til § 4.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til, at miljøministeren med virkning for en eller flere kommuner kan dispensere fra, helt eller delvis ophæve eller ændre de regionplanretningslinjer og forslag hertil, som ved stk. 1 eller beslutninger efter stk. 2 er tillagt bindende virkning i forhold til den kommunale planlægning, herunder ved tilvejebringelse af tillæg. Det foreslås således at give ministeren de samme beføjelser i forhold til de retningslinjer, som ved loven tillægges bindende virkning, som ministeren i øvrigt har i forhold til regler efter § 3, stk. 1, udstedt af ministeren. Disse bindende regler forudsættes som nævnt under bemærkningerne til stk. 1 helt eller delvis ophævet, når der er tilvejebragt en kommuneplan efter de nye regler, men der kan i konkrete tilfælde være behov for at fravige reglerne før kommuneplanen er endeligt vedtaget og offentliggjort, f.eks. i forbindelse med tilvejebringelsen af en lokalplan for et aktuelt byggeri. Herudover kan der f.eks. blive tale om en delvis ophævelse, hvis en kommune f.eks. ønsker at vedtage en kommuneplan eller tillæg til kommuneplanen, som kun for nogle emner indarbejder regionplanretningslinjerne i kommuneplanen.

Til stk. 5

Det foreslås, at regionplantillæg for VVM-pligtige anlæg, der er tilvejebragt af regionplanmyndigheden inden 1. januar 2007, opretholdes, som om de var retningslinjer i kommuneplanen. Forslaget betyder, at kommunalbestyrelsen ikke behøver at (gen)vedtage retningslinjerne for et sådant anlæg, men kan indarbejde dem i kommuneplanen uden ændringer.

Til § 4

Det foreslås, at der i planloven indsættes en fælles overgangsbestemmelse for de bestemmelser i sektorlovgivningen, der pålægger en myndighed at overholde retningslinjer i en regionplan, og som med virkning fra 1. januar 2007 som følge af kommunalreformen ændres til en forpligtelse til at

overholde retningslinjerne i en kommuneplan [vandplan eller råstofplan]. Den foreslåede bestemmelse indbærer, at den pågældende myndighed skal overholde retningslinjer i en regionplan, der midlertidigt helt eller delvist er opretholdt i medfør af § 3, stk. 1, eller 2, indtil kommunalbestyrelsen efter reglerne i planloven, som ændret ved denne lov har tilvejebragt de nødvendige retningslinjer i kommuneplanen.

I 2003 overførtes planlægningen for anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne og for vandkvaliteten fra regionplanerne til vandplanlægningen i medfør af miljømålsloven, (Lov nr. 1150 af 17. december 2003 om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven). Dog således, at regionplanerne skulle omfatte retningslinjer for vandressourcerne og vandkvaliteten, indtil der foreligger endeligt vedtagne vandplaner. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14 (ad § 11 a, nr. 17)

Regionplanernes retningslinjer for anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne efter planlovens § 6, stk. 3, nr. 12 samt kvaliteten af vandløb, søer og kystvande samt efter planlovens § 6, stk. 3, nr. 13, skal ikke indarbejdes i kommuneplanerne efter de nye regler, men vil blive fastholdt i medfør af § 3, stk. 1 eller 2, indtil der efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder er offentliggjort en vandplan, der gælder for kommunen, hvorefter de bortfalder automatisk.

For så vidt angår regionplanretningslinjerne efter planlovens § 6, stk. 3, nr. 11, for anvendelsen af arealer til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden vil disse fremover blive erstattet af de råstofplaner, som vil skulle udarbejdes efter råstofloven, jf. forslag til ændring af lov om råstoffer, og vil derfor ikke skulle indarbejdes i kommuneplanen. Regionplanretningslinjerne vil blive fastholdt i medfør af § 3, stk. 1 eller 2, indtil der efter lov om råstoffer er offentliggjort en råstofplan, der gælder for kommunen, hvorefter de bortfalder automatisk.

Til § 5

Til stk. 1

De fleste sager om VVM-pligtige anlæg vil efter 1. januar 2007 blive overført til kommunerne. I regler fastsat efter den foreslåede § 11 i, vil det blive fastsat, hvilke sager der overføres til staten. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Til § 6

Bestemmelsen giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte de nødvendige overgangsregler, hvilket skønnes nødvendigt under hensyn til, at det må påregnes, at der i forbindelse med overgangen til den nye lovgivning vil kunne opstå behov for overgangsregler, som det ikke er muligt at fastlægge på forhånd.

Miljøministeriet
Marianne Thyrring
Højbro Plads 4
1200 København K

Sendes på e-post: mim@mim.dk

**Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Miljøministeriets område**

Med henvisning til Miljøministeriets brev af 1. december 2004 vedrørende høring
over udkast til forslag til lov om ændring af:

- Lov om planlægning
- Lov om miljøbeskyttelse
- Lov om naturbeskyttelse
- Lov om miljømål og lov om vandforsyning
- Lov om råstoffer
- Lov om miljø og genteknologi
- Lov om forurenede jord
- En række love på natur- og miljøområdet (samleloven)

Skal Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling meddele, at vi ingen
bemærkninger har hertil.

Der henvises til Miljøministeriets j.nr. D 001-0006.

Med venlig hilsen

Bente Olsen
Chefkonsulent

7. januar 2005

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Bredgade 43

1260 København K

Telefon 3392 9700

Telefax 3332 3501

E-post vtu@vtu.dk

Netsted www.vtu.dk

CVR-nr. 1680 5408

Sagsnr. 64383

Dok-id 326148

Bente Olsen

Telefon 3392 9991

Telefax 3312 4843

E-post bol@vtu.dk

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:42

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Alf Therkildsen (DEP); Lone Neerhøj (DEP); Letbyrder (EOGS)

Emne: VS: Høringssvar til lov om miljø og genteknologi (konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen) (22)

Høringssvar til lov om miljø og genteknologi (konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen)

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte forslag i høring. Ministeriet har følgende bemærkninger.

Administrative konsekvenser

Med loven overtager staten amternes opgaver med tilsyn af produktion af genetisk modificerede planter, dyr og mikroorganismer mv. Dermed står staten nu for al administration på området. Loven kan medføre mindre administrative lettelser for erhvervslivet. Hidtil har virksomhederne antageligt kunne være i tvivl om, hvilket myndighedsorgan de skulle rette henvendelse til i relation til tilsyn af produktion af genetisk modificerede planter, dyr og mikroorganismer mv. Fremover skal evt. registrering, dokumentation og/eller indsendelse informationer ske til én central myndighed.

Vi kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som har vurderet, at forslaget ikke forventes at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang der retfærdiggør en nærmere undersøgelse i et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler."

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:42

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Alf Therkildsen (DEP); Lone Neerhøj (DEP); Lethyrder (EOGS)

Emne: VS: Høringssvar lov om forurennet jord (23)

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Camilla Hesselby (DEP)

Sendt: 7. januar 2005 11:56

Til: Camilla Hesselby (DEP)

Emne: VS: Høringssvar lov om forurennet jord (23)

Høringssvar lov om forurennet jord

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte forslag i høring. Ministeriet har følgende bemærkninger:

Administrative konsekvenser

Med loven overtager regioner og kommuner amternes opgaver på området for jordforurening. Loven medfører udelukkende ændringer i myndighedskompetencen og er dermed ikke forbundet med administrative byrder for erhvervslivet.

Ministeriet kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslaget økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget er derfor ikke forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler."

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:37

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Letbyrder (EOGS); Alf Therkildsen (DEP); Lone Neerhøj (DEP)

Emne: VS: Høringssvar til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (udmøntning af kommunalreformen). (20)

Høringssvar til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (udmøntning af kommunalreformen).

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte forslag i høring. Ministeriet har nedenstående bemærkninger.

Loven medfører ændringer i myndighedskompetencen som følge af kommunalreformen. I forhold til miljømålsloven overdrages kompetencen fra amterne til staten, mens det for vandforsyningen primært overgår til kommunerne. Der er dog alene tale om ændrede myndighedskompetencer, hvorfor loven ikke medfører nogen ændring i de administrative byrder for erhvervslivet.

Vi kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger til at forslaget forlægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

5. januar 2005
Eksp.nr. 163766
/KW-DEP

Høringsvar vedrørende Forslag til Lov om ændring af lov om planlægning

I brev af 1. december 2004 har Skov- og Naturstyrelsen bedt om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om planlægning (udmøntning af kommunalreformen).

Økonomi- og Erhvervsministeriet har følgende bemærkninger:

Bemærkningerne til § 10 a stk. 3: Det foreslås, at ændre bemærkningerne vedrørende erhverv, inkl. turisme, så de er i overensstemmelse med ordlyden af forslag til lov om erhvervsfremme.

Således foreslås det at erstatte den nuværende tekst:

"Regionsrådene varetager sekretariatsbetjeningen af vækstforaene, hvilket sikrer en tæt sammenhæng mellem erhvervsudviklingsstrategien og den regionale udviklingsplan."

med følgende tekst:

"Regionsrådene stiller sekretariatsbetjening til rådighed for vækstforaene og kan derigennem sikre en tæt sammenhæng mellem erhvervsudviklingsstrategien og den regionale udviklingsplan."

Desuden foreslås det at ændre den nuværende tekst:

"Vækstforaene etableres fra 1. januar 2007 og vil derfor begynde deres virke samtidig med regionsrådene. Regionerne kan etablere flere vækstfora inden for samme region, og to regioner kan gå sammen om at oprette vækstfora."

med følgende tekst:

"Vækstforaene etableres per 1. april 2006. Regionsrådet kan nedsætte et eller to vækstfora i regionen. Økonomi- og erhvervsministeren kan desuden give tilladelse til, at der oprettes flere vækstfora i regionen, eller at to regioner opretter et fælles vækstforum."

Med venlig hilsen

Katrine Winding
Specialkonsulent

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:40

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Alf Therkildsen (DEP); Lone Neerhøj (DEP); Danmarks Statistik; Letbyrder (EOGS)

Emne: VS: råstoflov (21)

Høringssvar til lov om råstoffer

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte forslag i høring. Ministeriet har følgende bemærkninger.

Administrative konsekvenser

Med loven overtager regionerne amternes opgaver med råstofkort- og planlægning, mens kommunerne får kompetencen til at udstede tilladelser og føre tilsyn med råstofindvinding. Loven medfører udelukkende ændringer i myndighedskompetencen og er dermed ikke forbundet med administrative byrder for erhvervslivet.

Vi kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslaget økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget er derfor ikke forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler."

Der foreligger intet forslag til ændring af den eksisterende § 29. § 29 i den eksisterende lov er Økonomi- og Erhvervsministeriet særlig interesseret i, fordi der i denne paragraf er beskrevet grundlaget for råstofstatistikken, som den udarbejdes i Danmarks Statistik:

"Miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der foretager råstofindvinding, skal give oplysninger om indvindingen, bl.a. beliggenhed, art og mængde af de forekomster, der indvindes, og om anvendelsen heraf."

I medfør heraf et udstedt bekendtgørelse nr. 1164 af 16. december 1996 om ansøgning og indberetning om råstofindvinding på landjorden og om amtsrådets kompetence til at fastsætte vilkår for anmeldte rettigheder, hvor

§ 4 lyder:

"Den, der foretager råstofindvinding på landjorden skal en gang årligt foretage indberetning om arten og mængde af de forekomster, der indvindes i hver råstofgrav, samt om anvendelsen heraf. Indberetningen skal ske på et særligt skema, der udsendes af amtsrådet. Indberetningen sendes til amtsrådet, der videresender den til Danmarks Statistik."

Denne bekendtgørelsesparagraf er tilsyneladende ikke foreslået ændret i henhold til lov om ændring af lov om råstoffer. Ministeriet henleder opmærksomheden på, at denne bestemmelse bør ændres.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:29

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Katrine Winding (DEP); Janus Krarup (DEP); Lone Neerhøj (DEP); Letbyrder (EOGS)

Emne: VS: Høringssvar til forslag om ændring af planloven (17)

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte forslag i høring. Ministeriets bemærkninger vedhæftes. Derudover har ministeriet følgende kommentar vedrørende *Administrative konsekvenser*:

Med loven overtager regionerne amternes opgaver med råstofkort- og planlægning, mens kommunerne får kompetencen til at udstede tilladelser og føre tilsyn med råstofindvinding. Loven medfører udelukkende ændringer i myndighedskompetencen og er dermed ikke forbundet med administrative byrder for erhvervslivet.

Ministeriet kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslaget økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget er derfor ikke forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler."

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:34

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Alf Therkildsen (DEP); Letbyrder (EOGS); Lone Neerhøj (DEP)

Emne: VS: Høringssvar til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse (19)

Høringssvar til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte forslag i høring, og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Med loven overtager ministeriet og kommunerne amternes opgaver i forhold til naturbeskyttelse. Loven medfører alene ændrede myndighedskompetencer. Loven vurderes dermed ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Økonomi- og Erhvervsministeriet kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget er derfor ikke forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler."

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:31

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Alf Therkildsen (DEP); Letbyrder (EOGS); Lone Neerhøj (DEP)

Emne: VS: Høringssvar til lov om miljøbeskyttelse (18)

Høringssvar til lov om miljøbeskyttelse Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte i høring. Økonomi- og Erhvervsministeriet har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Loven medfører blandt andet at beføjelserne med tilsyn og godkendelse af forurenende virksomheder overgår fra amterne til kommunerne og ministeriet. Loven har dermed konsekvenser for erhvervslivet, som følge af en ændret myndighedskompetence.

Den nærmere fordeling af virksomhederne mellem ministeriet og kommunerne udmøntes imidlertid i en senere bekendtgørelse. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vil vurdere de administrative konsekvenser i forbindelse med bekendtgørelsens udstedelse.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168

Fra: Camilla Hesselby (DEP) [CHE@OEM.DK]

Sendt: 7. januar 2005 13:43

Til: 'mim@mim.dk'

Cc: Alf Therkildsen (DEP); Lone Neerhøj (DEP); Letbyrder (EOGS)

Emne: VS: Høringssvar til lov beskyttelse af havmiljøet mv. (24)

Høringssvar til lov beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om Skjern Å Naturprojekt, lov om okker, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om anvendelse af Frøstruplejren, lov om skove, lov om jagt og vildtforvaltning, lov om betalingsregler for spildevand m.v., lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer og lov om kemiske stoffer og produkter.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovennævnte forslag i høring. Ministeriet har følgende bemærkninger.

Administrative konsekvenser

Med loven overtager primært kommunerne amternes opgaver i forhold til ovenstående love. Loven medfører ændringer i myndighedskompetencen og lægger op til fremtidige ændringer i form af bekendtgørelser. Disse vil blive vurderet i forbindelse med bekendtgørelsernes udstedelse. Loven medfører dermed ikke administrative byrder for erhvervslivet.

Vi kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som har vurderet, at forslaget ikke forventes at indeholde økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget er derfor ikke forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler."

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Camilla Hesselby
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Juridisk Sekretariat
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Dir. tlf.: 33923168